

HIVERN 2025

Parlem amb

XICU GARRIGA

Parlem de...

EL TERME PARROQUIAL ENTRE VIDRERES I MAÇANET A CARTELLÀ

Pàgines centrals

EL NADAL A VIDRERES

El Rec Clar 108

Revista de Vidreres

Telèfons d'interès

Emergències

Centre d'emergència de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	112
Bombers	112

Ajuntament

Oficines municipals	972.850.025
Fax oficines municipals	972.850.050
Polícia Local	972.850.000
	670.067.740
Assistent social	972.850.170
Llar de jubilats	972.850.907
Jutjat de Pau	972.058.780
Biblioteca Joan Rigau	972.851.285
Centre cívic Francesc Llobet	972.850.067
Can Xiberta	972.851.328
L'Escorxador	972.875.070
Can Torronet	972.851.251
Piscina municipal	972.850.027
Pavelló municipal	972.058.752
Deixalleria	637.759.060

Ensenyament

Llar d'infants Sant Iscle	972.850.917
Llar d'infants El Sorrer	646.571.809
Col·legi Sant Iscle	972.850.103
Preescolar Sant Iscle	972.850.836
Col·legi Salvador Espriu	972.850.808
IES	972.850.711

Sanitat

CAP (Centre d'Assistència Primària)	972.850.156
Farmàcia Vilardell	972.875.009
Farmàcia A. Casanovas	972.851.515

Farmàcia Biraud	972.875.666
Farmàcia Moré	972.850.575

Consell Comarcal

Oficines	972.842.161
Fax oficines	972.840.804
Recaptació	972.840.178
Recaptació (oficines Vidreres)	972.851.094
Protecció animals (Tossa de Mar)	972.342.030

Transports

SAGALÉS	902.130.014
TEISA	972.260.196
SARFA	972.850.157
Taxi Rafael Vico	972.851.139
	609.316.932
RENFE	902.240.202

Altres serveis

Funerària (24 h) - La Selva de germans Blanquera i Albarracín	972.850.663/699.460.133
Rectoria	972.165.272
ENHER (avaries)	900.770.077
Comissaria Sta. Coloma de Farners ..	972.181.675
	Fax .. 972.842.201
Bombers Maçanet Selva	972.858.828
Veterinari	972.850.114 / 972.858.785
Correus i telègrafs	972.851.133
Oficina de treball de Salt	972.942.950
	Fax .. 972.942.953
Notaria Vidreres	972.875.958
	Fax .. 972.875.959

Horaris de serveis

Oficines municipals:

De dilluns a divendres, de 8 a 14h

Biblioteca municipal:

Matins: De dimarts a divendres de 9 a 14h

Tardes: dilluns i dijous de 15 a 20h

*Horaris fins al 31 d'Agost

Jutjat de Pau:

Dilluns de 9 a 14h

Dimecres de 9 a 14h

Serveis Socials:

De dilluns a divendres, de 9 a 14h

Serveis tècnics (amb cita prèvia)

Arquitecte:

Dilluns de 10 a 14h

Arquitecte tècnic:

De dilluns a divendres de 10 a 14h

Servei d'enginyeria:

Dimarts de 10 a 14h

Oficina del defensor del ciutadà:

Can Xiberta- C/ Orient 18

972 85 13 28.

Dilluns, dimecres i divendres de 9:30 a 13:30h.

Deixalleria:

Dimarts i dijous de 9 a 13 i de 15 a 18h

Dimecres i divendres de 8 a 15h

Dissabtes de 9 a 14h

Recollida de voluminosos:

Amb sol·licitud prèvia al 937 653 151 o

615 392 146

Dilluns: Poda

Dimecres: Trastos i mobles vells

Equip de govern i regidories

Jordi Camps Vicente

– Alcalde de Vidreres

– Àrea de serveis generals i seguretat

Gerard Morgado Mateu

– 1r Tinent d'Alcalde

– Àrea d'Hisenda, comunicació, participació i entitats, turisme i reactivació econòmica

Margarita Solé Ferrer

– 2a Tinenta d'Alcalde

– Àrea de benestar social, sanitat, habitatge i integració

Normes per a les col·laboracions

Tothom que vulgui pot enviar la seva col·laboració a la revista, sempre que l'article en qüestió no superi els 3.300 caràcters, inclosos els espais, cosa que representa unes 40 línies a cos 12, a *El Rec Clar*, c/Girona, 3, 17411 Vidreres, o a elrecclar@gmail.com. Una altra norma és que els articles han d'estar signats amb el nom i els cognoms de l'autor i un telèfon o adreça de contacte. En el cas d'entitats o associacions legalment constituïdes poden signar amb la seva denominació oficial. Els articles poden acompanyar-se de fotografies i, en aquest cas, el Consell de Redacció es reserva el dret de publicar-les o no en funció de l'espai disponible. El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb els articles que apareixen firmats.

Farmàcies de guàrdia

Farmàcia Biraud, 972 87 56 66

Febrer: 17, 18, Març: 2, 30, 31, Maig: 11, 12

Farmàcia A. Casanovas, 972 85 15 15

Febrer: 24, 25, Abril: 6, 7, Maig: 18, 19

Farmàcia Moré, 972 85 05 75

Març: 9, 10 Abril: 1, 20, 21

Farmàcia Vilardell, 972 87 50 09

Març: 16, 17, Abril: 27, 28, Maig: 1

Farmàcia Altimir, 972 85 33 03

Març: 23, 24, Maig: 4, 5

Farmàcia Auladell, 972 16 83 26

Març: 3, 29, Abril: 13, 14, Maig: 25, 26

Anna Soler Solans

– 4a Tinenta d'alcalde

– Àrea d'ensenyament i cultura

Enric Gual Viñas

– 3r Tinent d'Alcalde

– Àrea d'urbanisme, sostenibilitat medi ambiental i energia

Jose Berjaga Ruz

– Regidor a govern

– Àrea d'esports, fires i festes

Mercè Achon Masana

– Regidora a govern

– Àrea de barris i nuclis disseminats

Cristina Arcaya Palerm

– Regidora a govern

– Àrea de joventut, igualtat, fires i festes

sumari

SERVEIS	02
EDITORIAL	03
PARLEM DE...	04
PARLEM AMB	06
ACTUALITAT	08
ANEM A ESTUDI	14
LA VISIÓ DE LA TERE	15
RECOMANACIONS LITERÀRIES	16
ESPORTS	17
FENÒMENS METEOROLÒGICS	22
PÀGINES CENTRALS	24
ENTRETENIMENTS	26
FEM UNA QUEIXALADA	27
MEDI AMBIENT	28
EL REC CLAR PEL MÓN	30
CURAR-SE EN SALUT	31
ESDEVENIMENTS HISTÒRICS	34
OPINIÓ	36
VIATGE	38

CRÈDITS

Edita: Ajuntament de Vidreres

Consell de Redacció: Francesc Aldrich, Josep Caimel, Agnès Oliver, Francesc Navarro, Helena Batlle.

Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Josep Borrell, Assumpció Moré, Júlia Vilardell, Narcís Gascons, Arnau Call, Joaquim Bayé, Damien Biraud, A. A. Casanoves, Arià Bayé, Edu Achón.

Foto de portada: Ajuntament de Vidreres
Impressió: Impremta Pagès

Producció, coordinació periodística, disseny i maquetació:
Marc Sureda
Francesc Ruhi
Gerard Vilaplana

Dipòsit legal. GI-235-98

Diputació de Girona

Curiositats i vida

Paraula d'onze lletres de cosa rara, estranya, que desperta l'interès i crida l'atenció, acompanyada d'una conjunció copulativa abans de la biografia de qui sigui, en quatre lletres. Suposo que s'endevina, són els mots que integren el titular d'aquest editorial (que consti que no volem prendre espai als encreuats d'en Quim Bayé) i que sintetitzen des d'una altra mirada el que vol significar aquest número 108 d'*El Rec Clar*.

Abans de les nostres curiositats, fixem-nos-en en una que ens forneixen les matemàtiques. ¿Sabieu que aquest 2025 que hem encetat és un any quadrat perfecte? Doncs sí, perquè l'arrel quadrada de la xifra d'enguany dona un nombre exacte, 45, un fet que no és tan habitual que puguem viure els humans durant la vida. Però la Terra sí, que acumula anys i segles i mil·lennis i per molts anys, segles i mil·lennis (esperem-ho, si no badem).

Ara ja a una casa comuna més propera, val a dir que tot el que passa a Vidreres també té un punt de curiositat, creiem que no tant perquè hi passin coses rares, sinó sobretot perquè esperem que despertin l'interès i cridin l'atenció sobretot dels lectors.

És curiós saber coses del terme parroquial i la vida a una de les carnisseries de tota la vida, que de la vida parla en Xicu Garriga, que n'era fins fa poc el propietari. La biblioteca en imatges, en aquest número, amb tot d'activitats seves curioses, sinònim d'interessants. I per al dia 8 de març, l'Internacional de les Dones, cultura amb teatre d'*El destí de les violetes*. Sí que és curiós, això que es fa a Vidreres. Com llegir, sempre llegir, que despertarà la curiositat de saber què passa a la pàgina següent, amb tres noves propostes.

També suma vida i curiositat l'ensenyament i com s'avalua, i l'esport infantil amb moto o sense, amb pilota de bàsquet, vaja: quina megafoto a doble pàgina! Perquè en aquest número, de la de futbol, en parlen amb les seves curiositats els de la Penya Barcelonista. El temps, amb xifres i postals, ens desperten l'interès i el gaudi, és clar, com el record del Nadal ben retratat. Del menjar, se'ns diu com fer-nos-el, si ens en sentim encuriosits. Dels mots ja n'hem parlat. Els mòbils són un tema que va per llarg, de les coses que en deriven. I de la salut, de la ment o mitjançant medicament, la curiositat és ben sana. El missatge és clar: els antibiòtics només quan calen i la vida mental a la recerca de l'harmonia, que ho posa tot en línia.

Com ens arriba l'aigua? Repassem-ne la història, que ens reportarà coneixement i sado-llarà curiositats i un element de vida que necessitem cada dia. I encara algun motiu més de curiositat vidrerenca: les explicacions que ens explica un carter reial, l'emprenedoria especialment per al jovent que ha de forjar el seu futur, si vol no dependre d'altri. I per què viatjar a Bakú, si no és per curiositat?...

En qualsevol cas, ara haurem d'esperar tot l'any, per finalment poder dir, si és veritat, que aquest 2025 és o ha estat un any quadrat o bé rodó. Tant de bo!

El Consell de Redacció

+ REC CLAR

Descarrega't aquí la versió interactiva del **Rec Clar**! Amb continguts extres i més info!

El terme parroquial entre Vidreres i Maçanet a Cartellà

Adolphe Hedwige Alphonse Delamare, Torre Cartellà a Vidreres, 1827. Museu Nacional d'Art de Catalunya, dipòsit de la Generalitat de Catalunya. Col·lecció Nacional d'Art, 2017. © Museu Nacional d'Art de Catalunya, Barcelona, 2025.

Des de l'edat mitjana les parròquies han sigut entitats importantíssimes. Antigament no només responien a la cura espiritual de la població, sinó que també eren el lloc de trobada, de refugi, de registre (bateig, confirmació, precepte pasqual, matrimoni, defunció i testament) i de pagament d'impostos. Els fidels que vivien en els masos del terme parroquial havien d'anar a l'església parroquial per als actes religiosos i pagar-hi el delme i les primícies, una porció de la collita que no necessàriament acabava en mans de l'Església, sinó dels senyors feudals.

Les parròquies originals del bisbat de Girona es van establir entre els segles X i XI. Això es feia constar en una acta de consagració. S'ha conservat la de Lloret, de 1079, que ja té de veïnes Sant Llorenç de Maçanet, Santa Maria de Vidreres i Sant Esteve de Caulès. Per tant, Vidreres i Maçanet ja estaven constituïdes i devien tenir els seus termes parroquials delimitats.

Ara bé, aquests límits es van posar en dubte quan el 1688 va començar un plet entre els domers (rectors) de Maçanet i els de Vidreres per quatre masos de l'actual terme municipal de Maçanet. Aquests masos eren la torre de Cartellà, el mas Miquel Ferrer, el mas Gelpí i el mas Fontanilles. Els dos primers encara existeixen amb el mateix nom; el mas Gelpí s'identifica normalment amb can Comaleres, però en l'època eren dos masos diferents, i el mas Fontanilles és can Cuca Gardí (entre la Trety i Maçanet). La partió entre els termes es considerava el torrent de la Vela o del mas Robert (o Gafalasens) i l'antic Camí

Ral, que s'unia al Camí Ral nou davant de Cartellà. La gleva de terra on són aquests masos queda entre aquests límits i el rec de Fontanilles. Hi havia altres dos masos: Corones i Comaleres, però en un altre plet de 1668 ja va quedar clar que Vidreres no hi tenia drets.

Segons els domers de Vidreres aquests masos eren mitgers entre les dues parròquies. Quan algú hi moria, se'l podia enterrar a Vidreres o a Maçanet. Si triaven Maçanet, els domers de Vidreres tenien uns drets que podien cobrar. A més, els domers de Vidreres anaven a dir missa a la capella de sant Jaume de Cartellà i cada dos anys passaven a fer el salpàs. El salpàs era una benedicció dels masos el Dijous Sant en què es posava un emplastre de sal a la porta de la casa. En pagament rebien una dotzena d'ous. Deien, els domers, que això era una consuetud pactada el 1614. Els domers de Maçanet no hi estaven d'acord. El plet es va allargar fins al 1696 i després es va reprendre entre 1734 i 1747, i va acabar amb una concòrdia que encara reconeixia drets a la parròquia de Vidreres. Tot i que el Concili de Trento prohibia la doble parroquialitat, això no va impedir el plet. En els documents també es diu que els estadants d'aquests masos estaven prou contents de poder optar entre les dues parròquies... potser perquè tenint dos "amos" podien fer més la seva conveniència?

El plet va ser llarg i està ple de testimonis a favor d'un o altre bàndol. De cada testimoni se n'explica la vida. Per exemple, Gaspar Castells, pagès i batlle de Vidreres, tenia el 1740 cinquanta-cinc anys. Als 12 el van enviar a Pineda a guardar bestiar mentre aprenia a llegir. Als

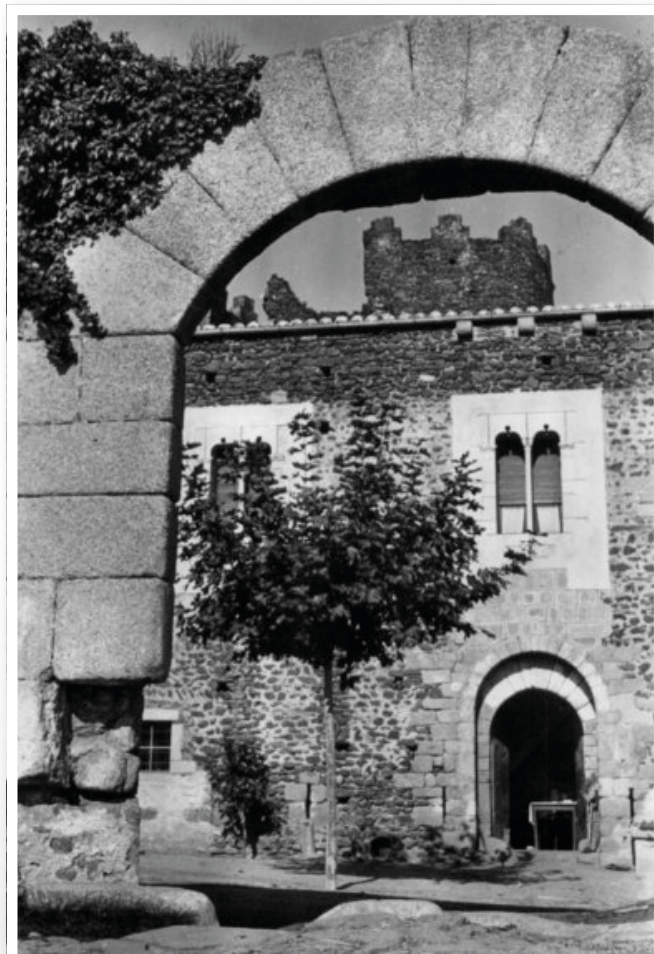
13 i mig va anar a treballar a la torre de Cartellà, on el seu pare era masover i després es va fer càrrec del mas Castells. O bé Marià Mazó, cirurgià de 51 anys, a qui als nou anys portaren a Riudarenes per aprendre de llegir i escriure. Després passà quatre anys a Blanes estudiant gramàtica i quatre més a Girona d'aprenent de cirurgià, mig a Blanes i dos a Barcelona d'aprenent a la facultat de cirurgia, abans de tornar a Vidreres.

Altres notícies interessants són que entre 1694 i 1697 els exèrcits espanyol i francès acamparen en diferents moments prop de Maçanet i van fer servir l'església de magatzem de queviures. Un dels comandants francesos era el general Juste-Louis Dufaur de Saint-Sylvestre, que segons la *Gazeta de Barcelona* havia fet cremar cases a Vidreres el maig de 1695. El general actuava de segrestador de les rendes de la torre de Cartellà.

Els senyors de Cartellà tenien banc a l'església de Vidreres, i també els amos del mas Gelpí. Tanmateix, podria ser perquè la torre de Cartellà tenia annexat el mas Boneta i el mas Gelpí, el mas Robert, i tots dos ja eren del terme de Vidreres.

Maçanet de la Selva - Torre de Cartellà (Arxiu fotogràfic Centre Excursionista Catalunya)

Maçanet de la Selva - Torre de Cartellà (Centre de la Imatge Diputació de Girona)

El 1374, Grau de Torrent, batlle de Vidreres, que devia molts diners al cavaller Berenguer de Malla i fins i tot havia estat empresonat, es va haver de vendre el mas Gelpí per pagar-lo.

Més enllà d'aquestes notícies, l'origen del conflicte podria ser que en separar-se les parròquies no es va delimitar bé el terme? O bé que es va difuminar el terme perquè els masos d'aquesta gleba compartien terres a costat i costat del terme? O bé perquè els senyors de Cartellà, amb la capella de Sant Jaume dins de la seva torre en algun moment van buscar una certa independència de les dues parròquies veïnes?

Vista aèria de la força o Torre de Cartellà, a Maçanet de la Selva © Fototeca.cat

Parlem amb Xicu Garriga

Avui parlem amb Xicu Garriga, qui va ser propietari de la Carnisseria Garriga a Vidreres. Nascut el 1932, Xicu prové d'una família de carnisseres, una tradició que es remunta a l'època del seu avi. Des de petit, va seguir els passos del seu pare en el món de la carnisseria, i al costat de la seva dona, la Creixença, van portar el negoci durant molts anys.

Tot i que actualment ja no és el propietari de la carnisseria, el llegat familiar continua a les bones mans d'una persona propera a la família. A l'entrevista, Xicu ens explica com va ser la seva vida a Vidreres, la seva passió pel bestiar i la música i la seva trajectòria en el negoci.

Xicu, per començar, ens agradaria saber una mica més sobre vostè. Qui és Xicu Garriga fora de la botiga?

Doncs, jo soc en Francesc Garriga, tot i que la gent em coneix per Xicu. Vaig néixer a Vidreres l'any 1932 i vinc d'una família de carnisseres, una tradició que ja ve del meu avi i del meu pare. Des de petit, vaig començar a endinsar-me en aquest món. Nosaltres érem 3 germans, el nostre germà mitjà no hi tenia gaire interès, així que vam ser el meu germà gran i jo qui vam agafar el relleu.

A 26 anys em vaig casar amb la Creixença, i junts vam portar endavant el negoci. A ella també li agradava molt, així que ens vam repartir les tasques: jo a l'escorxador i ella a la botiga. Amb la Creixença vam tenir dos fills, en Rafel i la Roser.

Sempre he tingut una gran afició pel bestiar, no només pel negoci sinó també per passió. Vaig tenir vedells i un ramat d'unes 300 ovelles, i fins i tot després de jubilar-me vaig seguir pasturant-les, perquè m'agradava molt i tampoc no trobava pastor. També sempre he tingut cavalls, m'encantava muntar a cavall i fins i tot durant uns anys em vaig dedicar a la cria de poltres.

A banda d'això, una de les meves altres grans passions sempre ha estat la música, especialment el jazz. Així que fora de l'escorxador, em podrieu trobar entre animals o escoltant música.

Com recorda els seus primers anys a Vidreres?

Recordo Vidreres com un poble molt petit on la vida era ben diferent d'ara. Els carrers eren plens de fang i sovint era tot glaçat.

Quan va esclatar la guerra, jo només tenia quatre anys. Quan en tenia set, va ser quan els nacionals van entrar a Vidreres. Encara recordo aquell moment: estava a la riera buscant el cavall del meu pare, que sempre el teníem lligat allà. Just aleshores van entrar els nacionals al poble.

A partir d'aquell moment les coses es van complicar molt; ens hàviem d'amagar en cases de pagès al mig del bosc per estar segurs.

A Vidreres hi havia un camp d'aviació, i les "paves" italianes aterraven aquí. Durant aquell temps, tres famílies ens vam refugiar en una casa petita al mig del bosc. Quan sentíem les "paves", corríem cap al bosc

per amagar-nos. Recordo que ens posaven un tronc a la boca per no mossegar-nos la llengua si tremolàvem de por.

A vegades anava a Can Villar, una casa de pagès, i em col·locava a la taula, a prop del calaix del pa. La mestressa sempre m'oferia una llesca de pa amb oli. Jo ho agraïa molt perquè passàvem gana. El pare, que estava al poble, ens portava menjar quan podia, però aquells anys van ser molt difícils per a tothom.

Recorda alguna anècdota de l'època?

Recordo que a casa teníem una habitació una mica arraconada on vam fer un petit forat per amagar coses que no es podien trobar durant l'època de Franco. El pare sempre deia "Ai si ens descobreixen!".

També hi ha l'anècdota de quan venien a comprar les dones dels guàrdies civils a la carnisseria. En aquella època se'ls havia de vendre a meitat de preu a elles.

Era un temps molt complicat, i són records que no s'obliden.

Com va començar el seu camí en el negoci de la carnisseria? Va ser una decisió personal o una tradició familiar?

El meu camí en el negoci de la carnisseria sempre ha estat clar, perquè és una tradició familiar que ve de lluny. Mai vaig tenir-ne cap dubte ni tan sols m'ho vaig plantejar; era el que havia viscut des de petit, treballant amb la carn i veient el que feien el meu avi i el meu pare.

Continuen amb el llegat?

El llegat va continuar amb el meu fill Rafel, però actualment ja és jubilat. La següent generació ja no ho ha volgut, i per això ara la carnisseria ja no és nostra.

Afortunadament, la persona que se l'ha quedat és la dependent que tenia el meu fill. És com de la família per nosaltres, així que sabem que el negoci està en bones mans.

Com era la seva feina?

La meua feina es concentrava principalment a l'escorxador i a la sala de desfer. Al principi, abans que existís cap escorxador, matàvem el bestiar directament a la carnisseria, però després l'ajuntament en va construir

un que havíem de compartir amb les altres carnisseries del poble. Quan treballàvem a la carnisseria, matàvem uns 10-12 xais, 6 porcs i 2 vedells per setmana. Però un cop a l'escorxador, el volum era més gran: arribàvem a matar uns 30 porcs, 60-70 xais i 10-12 vedells cada setmana.

Normalment, matàvem a les 2 o 3 de la matinada, perquè així no coincidíem amb altres carnisseres i podíem treballar sense presses. Tot i això, hi havia dies que el camió que portava el bestiar arribava tard, i això em posava de molt mal humor, perquè després els altres carnisseres es queixaven.

A banda d'això, també repartíem carn i embotit a altres carnisseries, restaurants i hotels fora del poble. Per exemple, anàvem sovint a Lloret de Mar.

Una de les grans fites de la nostra feina va ser la llonganissa, que es va convertir en marca de la casa. Va ser tot un èxit i encara ho és avui en dia. Fer-la ens va costar molt, perquè és un procés molt delicat, però el resultat no té comparació.

Alguna vegada va pensar a dedicar-se a un altre sector o el negoci de la carnisseria sempre va ser la seva passió?

Sempre m'ha agradat molt la carn i tot el que envolta la vida de pagès, però, com he dit abans, la meua gran passió sempre ha estat el jazz.

Amb altres joves de Vidreres, vam formar el Club de Jazz de Vidreres, un projecte que em feia molta il·lusió. Gràcies a aquesta afició he viscut molts bons moments. Per exemple, l'any 1954, mentre estava fent la mili, vaig saber que el músic Lionel Hampton venia a tocar a Barcelona.

Era a mitja setmana i en principi no podia anar-hi, però em vaig organitzar com fos. Aquella setmana vaig agafar la moto per anar a la mili i així poder anar al concert. Quan vaig arribar al lloc del concert, em van dir que no hi havia entrades disponibles. No podia marxar sense veure'l, així que em vaig envalentir, vaig agafar diners, els vaig posar a la mà esquerra i, sense mirar el noi de la taquilla ni dir-li res, li vagi donar els diners. Vaig entrar a la sala sense mirar enrere pensant que m'agafarien i em farien fora, però no. Al final em vaig haver d'agenollar a terra perquè no hi havia butaques lliures. Però vaig poder gaudir del concert. Va ser un moment que mai oblidaré.

La Carnisseria Garriga quants anys fa que està en funcionament, i com va començar tot?

La carnisseria Garriga té una història molt llarga que es remunta a l'època del meu avi. La primera carnisseria ja funcionava des del 1800 i tants, probablement cap al 1890. Era un dels tres únics establiments d'aquest tipus que hi havia a Vidreres en aquell moment.

Quan em vaig casar, l'any 1959, vam decidir obrir-ne una de nova. La botiga antiga ja tenia molts anys de funcionament, però volíem donar-li un nou impuls al negoci. En aquesta nova carnisseria hi treballava la meua dona mentre que a l'altra hi treballava la dona del meu germà.

Com era el seu dia a dia?

El meu dia a dia començava molt aviat, cap a les 2 o 3 de la matinada. Anàvem a l'escorxador a aquella hora perquè a les 7 ja venien els altres carnisseres del poble a matar i preferíem evitar que ens molestessin o que hi hagués problemes. En aquell moment, havíem de compartir

l'escorxador amb ells, i això feia que treballar fos encara més complicat.

Era una feina molt dura, amb llargues jornades, un dia rere l'altre. Treballàvem moltes i moltes hores, gairebé sense descans. De fet, no vaig començar a fer vacances fins que vaig tenir més de quaranta anys.

Ens podria explicar alguna anècdota sobre la seva feina?

Una anècdota que recordo molt bé va passar a l'escorxador. Una vegada, en obrir la porta, un vedell es va escapar i vam haver d'anar darrere seu. Va ser tot un embolic, perquè fins i tot al Guàrdia Civil hi va haver d'intervenir. Van ser ells qui es van encarregar de disparar-lo per poder aturar-lo. Tan bon punt ho van fer, jo vaig córrer ràpidament per degollar-lo i dessagnar-lo de seguida, perquè la carn no es fes malbé. Va ser un moment de molta tensió, però al final tot va sortir bé. Són coses que passen en aquesta feina!

Com definiria la relació de la Carnisseria Garriga amb el poble de Vidreres?

La relació amb el poble de Vidreres sempre ha estat molt bona. Ens aveníem bé amb la gent.

De fet, una relació que hi ha entre el poble i la carnisseria, bé, no és ben bé amb la carnisseria, sinó més aviat personal... Jo sempre he estat molt vinculat al poble, i una de les meves grans passions ha estat tenir cavalls. Doncs, els primers cavalls que es van fer servir a Vidreres per la cavalcada dels Reis d'Orient eren els meus, també junt amb altres cavallistes del poble vam formar el Club de Genets Vidreres, del qual vaig ser president molts anys, i vam estar organitzant la Festa de Sant Antoni Abat (els tres tombs) durant trenta anys a Vidreres.

Què creu que fa única una carnisseria de poble com la seva en comparació amb els supermercats o grans superfícies?

El que fa única una carnisseria com la nostra és la qualitat de la carn. Sempre hem apostat per una carn bona i natural. En canvi, als supermercats, la carn està manipulada de manera diferent i no té la mateixa qualitat.

Nosaltres portem el nostre propi bestiar a l'escorxador, ens assegurem que sigui carn natural i de confiança. La gent que vol menjar carn de qualitat sap que la trobarà en carnisseries com la nostra.

Quin consell donaria a algú que volgués iniciar-se en el món de la carn? El meu consell per algú que vol començar en el món de la carn és que tingui moltes ganes de treballar. Aquest és un ofici que requereix esforç, dedicació i passió pel que es fa.

Si tornés enrere en el temps, canviaria alguna cosa del camí que ha seguit la Carnisseria Garriga?

No canviaria res del camí de la Carnisseria Garriga ni de la meua. Estic molt content amb com han anat les coses.

Sempre m'he sabut espavilar i no era pas ximple, però reconec que amb la feina que tenia, em trobava amb moltes limitacions. Tot i això, estic satisfet amb tot el que hem aconseguit.

Activitats destacades de la Biblioteca durant la tardor del 2024

27 de setembre. Club de lectura d'adults El cafè de la Granota amb la presència de Javier Rodes, director dels museus de Mequinensa. A més a més, ens va fer una donació de diversos llibres.

25 d'octubre. Club de lectura de novel·la d'intriga amb la col·laboració del Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona. Visita de Tura Soler per comentar el llibre *Rigor mortis. Els casos del forense Narcís Bardalet*.

27 de novembre. Club de lectura d'adults *Crims a reremur* amb la visita d'Enric Ramonet, amenitzat musicalment per Jordi Latorre i Joan Carles Cuello.

3 de desembre. Presentació del llibre *El tesoro de Zíngaro. Memorias de un alma en tiempos del Holocausto*, de Maria Lluïsa Valls i Carreras. També vam tenir a la Sala Polivalent una exposició de les seves pintures des del 2 de desembre fins al 31 de gener.

Finalment, no hem d'oblidar les activitats dels més petits de la Biblioteca:

CLUB DELS DEURES

Cada dilluns de 17 a 18 h.

CURS TIC INFANTIL

Un dimarts al mes de 18 h a 19 h. A partir de 5è de primària.

CLUB MANUALITATS INFANTIL

Un dijous al mes de 17 h a 18 h.

CLUB POKÉMON

Un dijous al mes de 18 h a 19 h.
A partir de 1r de primària.

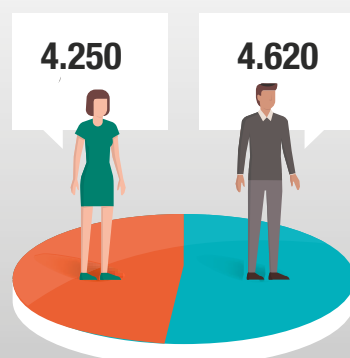
CINEMENUTS

Un divendres al mes a les
18 h.

CLUB CÒMIC INFANTIL

Un dimarts al mes de 18 h a 19 h.
5è i 6è de primària i 1r d'ESO.

Cens de la població

En data de 15/12/2024, la població de Vidreres és de 8.870 habitants.

D'aquests habitants 4.620 són homes i 4.250 són dones.

Font: Padró municipal d'habitants.

La colla castellera Guillats de la Selva compleix 6 anys

L'octubre de 2018, i després d'un estiu d'assajos informals, es va crear la colla Castellers de la Selva, més coneguts com a Guillats de la Selva. Tot i que la colla consta inscrita al Registre Municipal d'Entitats de l'Ajuntament de Santa Coloma de Farners, el nostre àmbit de treball i actuació és tota la comarca de la Selva, i actualment comptem amb integrants de Vidreres, Arbúcies, Sant Hilari, Santa Coloma, Riudarenes, Sils, Blanes i Vilobí, a més d'altres indrets.

Com moltes altres entitats, vam passar un moment crític durant la pandèmia: quan tot estava a punt per celebrar el març de 2020 la diada del bateig, en què la colla aixecaria tres castells de 6 en presència de les dues colles padrines i es guanyaria el dret a vestir la camisa del color que ens identifica, la COVID-19 va estroncar tots els plans. Van haver de passar més de dos anys i de veure com la canalla ja no era tan petita i molts membres de la colla plegaven, però tot i així Guillats de la Selva ens vam guanyar el dret a lluir la camisa taronja guillada l'11 de juny de 2022 en descarregar a plaça el 4d6, el 3d6, i el 3d6 amb agulla, a més dels pilars de 4 d'entrada i sortida.

Des d'aleshores, Guillats de la Selva hem viscut una etapa de consolidació i creixement, amb l'assoliment de noves construccions: a la gamma de castells que fins ara ja havíem descarregat, cal afegir-hi el pilar de 4 aixecat per sota, pilar de 4 caminat, 2d6, 4d6 amb agulla, 3d6 aixecat per sota i 5d6. Per a una colla en formació i amb només dos anys i mig de trajectòria després de bateig, és tot un orgull i satisfacció, ja que s'ha aconseguit amb el compromís de tots els membres i la perseverança de molts assajos.

L'any 2025 es presenta ple d'oportunitats, amb diades a Girona, Banyoles, Manresa, la Celler, Porqueres, Platja d'Aro, Alp, Caldes de Montbui, Figueres, Caldes de Malavella, Llagostera, Santa Coloma de Farners i Tordera, on compartirem plaça amb colles tan rellevants com Marrecs de Salt, Capgrossos de Mataró o Castellers de la Sagrada Família, a més de les nostres colles padrines, Esperxats del Pla de l'Estany i Maduixots de l'Alt Maresme i la Selva Marítima.

De fet, l'activitat de la colla va més enllà de fer castells a plaça i dispo-

sem de molts altres registres, entre els quals tallers de formació per a escoles i ajuntaments, on a més d'explicar la història dels castells a Catalunya i la composició típica d'un castell es posa èmfasi en la importància del treball en equip i el significat del lema casteller, amb valors que són aplicables a gairebé qualsevol àmbit de la vida: força, equilibri, valor i seny.

Us convidem a unir-vos a la colla, ja que per ser casteller no importa l'edat ni és necessari tenir cap condició física especial, tothom hi té lloc, des de la canalla més menuda fins a la gent més gran: per pujar al tronc, per tancar cordó, per encarregar-se del material, per fer de músic, i un llarg etcètera. I, a més, descobrireu el gaudi de fer una activitat intergeneracional, gens competitiva, de caire familiar i sense gairebé cost econòmic.

Seguiu-nos per xarxes o veniu els dimarts i divendres a partir de les 7 del vespre al pavelló de La Nòria de Santa Coloma de Farners, i sigueu un guillot més per portar castells a plaça. També a Vidreres!

El destí de les violetes

Aquest mes de març tenim una proposta: veniu al teatre del casino a veure *El destí de les violetes*, una obra de teatre feta per actrius i actors amateurs que ens trobem cada dijous per assajar una obra divertida amb una finalitat: recaptar el màxim per oferir-ho a persones que com tu, com jo, com qualsevol de nosaltres, en un moment donat pot necessitar-ho.

Volem agrair a tothom que ens va ajudar a finals de l'any passat perquè les activitats programades fossin un èxit: Corre per les Mames, La Botigueta i el Concert de Nadal. També estem molt contents que la sort ens acompanyés i un petit pessic de la Loteria Nacional fos per a l'Oncolliga. Ara mateix ja estem preparant les activitats per a aquest any.

També volem recordar que cada últim divendres de mes, a l'Ajuntament Vell, de les 18 a les 20 hores recollim roba en perfecte estat per poder vendre a la Botigueta del proper octubre. Moltíssimes gràcies per ser-hi sempre!

Sobre l'obra

El proper 9 de març la companyia de teatre amateur Hi Som presenta al Teatre Casino de Vidreres l'obra solidària *El destí de les violetes*, de Beth Escudé, en la versió dirigida per Laura Vall-Ilosera.

La Violeta, una dona amb vuit cares, una dona dividida en vuit. Vuit decisions a prendre, vuit camins a escollir, cada elecció la portarà a un destí diferent. Una obra divertida i solidària.

La idea de fer aquesta obra va sorgir de les integrants AGE (Associació Gironina d'Empresàries), unes dones amb una força i una humanitat increïbles que per celebrar els 30 anys de la seva creació van tenir la idea de fer una obra de teatre amb totes les actrius i actors amateurs, totalment solidària. Solidària amb qui? Doncs amb les cinc fundacions que en són sòcies: Fundació Elna (per a la diversitat funcional), Fundació Ramon Noguera (treballa per millorar la vida de les persones amb discapacitat intel·lectual), Fundació SerGi (treballa per a una societat inclusiva acompanyant les persones), Fundació Esclerosi Múltiple (treballa per aturar l'impacte de l'esclerosi) i Fundació Oncolliga Girona (ajuda els malalts de càncer i els seus familiars).

La idea és fer *bolos* per diferents pobles de les comarques gironines. Un cop s'hagin fet tots els previstos, els diners recaptats aniran destinats íntegrament i en parts iguals a les cinc fundacions.

Així doncs, ens veiem el diumenge 9 de març i esperem que gaudiu tant com nosaltres *El destí de les violetes*, una obra de teatre feta amb molta ànima i estima, on els que hi participem la fem de tot cor. Perquè és entre tots que aconseguirem un món millor i amb petites coses ens fem grans.

La tribu d'*El destí de les violetes*!

Creamus

Durant l'últim trimestre de l'any i tornant de la Festa Major, l'associació Creamus s'ha dedicat a fer diverses col·laboracions amb entitats del poble i l'Ajuntament amb els nostres músics i el nostre suport.

Per començar, vam fer una petita aportació amb l'escola de ball Carisma perquè per la Castanyada es pogués muntar el túnel del terror de Halloween al Casino.

Més endavant, el 5 d'octubre, es va fer la Marató de donació de sang. Nosaltres hi vam posar el toc musical per amenitzar l'estona dels donants. En primer lloc, van cantar cinc socis nostres entonant amb karaoke diversos temes escollits per ells: David Puig, Raquel Romera, Rafa Migueles, Jordi Pons i Jordi Pomar. Per acabar, el duet Bin Tònic va tancar el moment musical amb un petit concert en acústic.

Dos caps de setmana més tard, el 20 d'octubre, vam aportar el nostre granet de sorra amb l'Oncolliga, vam fer un altre concert on repetien en Jordi Latorre i la Raquel Andrés amb Bin Tònic. En aquesta ocasió, fèiem la rebuda musical dels corredors i caminants que van participar a Corre per les mames.

A la Festa Petita del nostre poble, vam poder organitzar el concert vermut de dissabte 16 de novembre al Casino amb la formació Salamandra duo, provinents del Maresme, amb la Sara Blasco, que forma part de la Junta de Creamus, i la Mar Gironell, que també n'és sòcia. A part de cantar temes versionats amb veus, guitarra i flauta travessera, van tenir el suport musical, en algunes cançons, d'en Miki Valverde (president de la Junta de Creamus i membre de Tutú-Keké) amb la percussió, i de l'Adrià Regué, també soci, amb el saxo.

Per tancar l'any, l'1 de desembre, el nostre soci i representant de la Junta, Jordi Latorre, va preparar la part musical del concert benèfic de Nadal que fa l'Oncolliga des de fa uns anys. Hi va haver un seguit d'actuacions molt variades de diferents músics de Vidreres.

Seguim amb molta il·lusió i ganes de continuar oferint als nostres viatans moments musicals per protagonitzar-los o, simplement, gaudir-los.

Que tingueu un bon any i que la música us acompanyi sempre!

Com avaluem l'alumnat?

A l'optativa de revista de l'Institut Vidreres, els alumnes de 3r d'ESO han estat treballant l'article d'opinió. Aquí teniu una mostra del treball fet per l'Ainhoa Garcia. Esperem que us agradi.

Els exàmens són l'única manera d'avaluar en finalitzar un tema?

Quan es tracta d'avaluar el coneixement d'un tema, els exàmens solen ser l'eina més utilitzada a les escoles i instituts. Tot i això, crec que no són l'única manera d'avaluar i tampoc la més efectiva per a tothom. A continuació, compartiré la meua opinió i exposaré els motius que em porten a pensar així.

En primer lloc, opino que els exàmens no són la millor manera d'avaluar els alumnes, tot i que reconec que poden ser útils en determinades situacions. El problema principal dels exàmens és que sovint només mesuren la capacitat de memoritzar a curt termini. Molts estudiants estudien intensament per a un examen, però després d'haver-lo fet s'obliden del que han après. Això ho dic per experiència pròpia: m'he adonat que, un cop finalitzat un examen, molts dels coneixements memoritzats es perden ràpidament perquè no els he aplicat o entès en profunditat.

Una alternativa que considero més efectiva són les presentacions. Preparar una exposició obliga l'estudiant a entendre realment el tema, ja que ha de ser capaç d'explicar-lo de manera clara i sense errors davant d'un públic. Aquest procés afavoreix l'aprenentatge a llarg termini i fomenta altres habilitats importants, com la comunicació i l'organització d'idees.

En conclusió, crec que els exàmens no són l'única manera d'avaluar, ni tampoc la més efectiva en molts casos. Hi ha altres opcions, com les presentacions o els projectes pràctics, que poden ser igual de vàlides o més beneficioses segons l'objectiu de l'aprenentatge. Al final, cada professor ha de trobar la forma d'avaluació que millor s'adapti al seu grup d'alumnes i al contingut que es treballa.

Carta als Reis

Nadal 2025

Recomanacions literàries

Per sucra-hi pa!, de Lluç Quintana i Marta Montenegro Receptes de cuina (Comanegra)

La cuina i jo no és que siguem grans amigues, em defenso per supervivència però rares vegades em veureu innovant gaire. Mai dic que no als tàpers de la meu mare o la meua sogra perquè em salven molts àpats. La llengua, però, sí que és una de les meves aliades i per això sempre tindrè interès en llibres que la tinguin com a focus, fins i tot si és de cuina.

Per sucra-hi pa! és un llibre de receptes que tenen una pinta boníssima, però és que és molt més que això, perquè cada una d'aquestes receptes parteix d'una dita o refrany popular en llengua catalana: de "són fa-ves comptades" en sortirà una amanida; "plorar com una Magdalena" inspira unes postres per llepar-se'n els dits; "s'ha acabat el bròquil" ens porta a un filet de vedella de Girona... Un bon grapat d'idees que espero que algun dia m'animin a posar-me davant dels fogons.

Lluç Quintana, cuiner, i Marta Montenegro, dissenyadora i il·lustradora, fan un tàndem perfecte amb Magí Camps, que hi aporta el seu granet de sorra amb apunts lingüístics que ens ajudaran a posar-nos en context i ens obriran la porta a receptes per sucra-hi pa!

Nascuda de Venus, de Sònia Lleó Novel·la (Rosa dels Vents)

Nascuda de Venus és una història d'amor en molts sentits, però sobretot cap a una mateixa i a la pròpia identitat. La Carla, que és restauradora, se'n va a Florència a treballar en una exposició sobre Sandro Botticelli i la seva musa, Simonetta Vespucci, el rostre angelical que ha passat a la història gràcies a obres com *La primavera* o *El naixement de Venus*. El llibre, que va saltant dels segle XV i XVI als anys setanta i a l'actualitat, forma una amalgama de personatges i situacions que giren a l'entorn de la mateixa pregunta: qui era Simonetta Vespucci i per què acaba significant un abans i un després a la vida de la Carla?

És curiós veure com les dones sempre han estat a l'ombra de la genialitat dels homes i les seves proeses i aportacions i, en canvi, han sigut, també, l'origen i el final de molts dels grans misteris de l'univers. També del que ens descobrirà Sònia Lleó a *Nascuda de Venus*, un equilibri perfecte entre els amants dels llibres i un bon safareig i els amants de l'art i la història.

La llibreria del turó, d'Alba Donati Testimonial (Empúries)

La llibreria del turó és el relat deliciós del primer any d'Alba Donati com a llibretera a Lucignana, un petit poble de la Toscana, a la llibreria que ella mateixa va fundar a les acaballes del 2019 i que ha sobreviscut a una pandèmia i a un incendi.

A qui se li acut obrir una llibreria en un lloc tan recòndit? Hi ha gent que creu fermament en les seves idees i les defensa fins a donar-los forma. I Donati no només ens regala una llibreria que per a ella va ser l'oportunitat perfecta per convertir-se en una comunitat tendríssima i acollidora, sinó que ha tingut la generositat d'explicar-nos el seu amor pels llibres i també per les persones, els autors i els lectors. Un relat càlid, entusiasta i ple de vida que omple el cor de tothom.

Gaudeixo molt llegint llibres que parlen de llibres i llibreries, perquè d'alguna manera fan palpable tot allò que sentim els que estimem la lectura quan tenim un llibre a les mans. Posen paraules a idees abstractes, a emocions que sovint se'ns fan difícils d'explicar. I ens hi refugiem perquè és en aquestes línies que donen poder i valor a la paraula escrita, on ens sentim còmodes.

Activitats del Club BTT Vidreres per al 2025: un any ple d'emoció i aventura

El Club BTT Vidreres està preparant un 2025 carregat d'activitats emocionants i d'energia per a tots els amants del ciclisme i la natura. Com cada any, el club segueix compromès amb la promoció de la pràctica de l'esport i amb la creació d'una comunitat activa, sana i unida. Ens agradaria convidar a tots aquells que vulguin formar part d'aquesta experiència única a unir-se a les activitats que tindrem preparades per a aquest any tan especial.

Una de les novetats més destacades serà la volta a la comarca, una ruta en bicicleta de muntanya o gravel que recorrerà els paisatges més espectaculars de la nostra zona, ideal per a tots els nivells de ciclistes. A més, per als més exigents, prepararem rutes d'alta dificultat amb e-bikes per posar a prova la seva resistència i tècnica. Aquesta activitat serà una oportunitat per explorar la nostra terra des d'una perspectiva diferent, gaudint de la natura i la companyonia d'altres aficionats al ciclisme.

També continuarem amb les sortides socials setmanals amb les diferents modalitats carretera/gravel/btt i e-bike, on tothom, des dels més petits fins als adults, podrà practicar i compartir moments inoblidables.

Els tallers de seguretat i mecànica estaran presents per ajudar a millorar les habilitats dels participants, mentre que els esdeveniments competitius donaran a aquells que volen competir l'oportunitat de demostrar el seu rendiment.

A més, el club seguirà promovent el respecte pel medi ambient amb rutes eco-friendly i neteges de camins, per mantenir els nostres paisatges nets i accessibles per a tothom.

Tant si ets un ciclista experimentat com si acabes de començar, el Club BTT Vidreres té un lloc per a tu. Anima't a participar en les nostres activitats i a ser part d'una comunitat apassionada pel ciclisme i la natura. La teva participació és fonamental per fer del 2025 un any inoblidable per al nostre club!

Salut i pedals!

Campionat de Catalunya de Trial de Nens

Dissabte 9 de novembre del 2024, va tenir lloc la 5a prova puntuable de la temporada del Campionat de Catalunya de Trial de Nens a l'Àrea de la Clau 77 a Sant Llorenç de Savall (Barcelona).

Els pilots d'entre 4-16 anys s'enfrontaven a un total de vuit zones, tècniques i exigents, de roca i terra i, a causa dels aiguats d'aquells dies, el terreny relliscava molt.

Pel que fa als resultats de la jornada, a la categoria Aleví, Pol Pons, veí de Vidreres, va quedar en la 2a posició a tres peus del primer classificat. La següent prova es va disputar a la localitat de Castellví de Rosanes, el 17 de novembre.

Premis Campionats de Catalunya de Motociclisme 2024

Dissabte 18 de gener, va tenir lloc la Gala de premis anual dels Campionats de Catalunya de Motociclisme temporada 2024, a l'Auditori Municipal Joan Colet de Calafell (Tarragona) organitzat per la Federació Catalana de Motociclisme.

El jove Vidrerenc Pol Pons va ser premiat amb una 3a posició al Campionat de Catalunya de Trial de Nens 2024, a la categoria Aleví.

El 2024, un altre any de Penya

En acabar un any és normal, en totes les entitats, fer un repàs des de tots els àmbits de com ha anat. Això és el que us proposem que sapi-gueu, sigueu penyistes o no, simplement vidrerencs, algunes novetats destacades que vam fer durant el 2024.

“Som més que una Penya”

Volem destacar que tenim un lema i que de mica en mica l'anem difo-nent i, sobretot, practicant. Tingueu-ho ben present, la Penya Barcelo-nista de Vidreres “som més que una Penya”. Això és possible gràcies a més de dos-cents membres, una xifra que es va mantenint en el temps, però que ens agradaria que s'ampliés, pel que significaria de més arrelament encara.

Una de les manifestacions més clares és la voluntat i la pràctica soli-dàries, amb els afectats de la DANA a València o amb les necessitats socials que hi ha al nostre poble i el que vam anomenar “El pernil solidari” amb motiu de la nova edició de La Marató del 3Cat, gràcies al qual vam poder fer una significativa donació de 500 euros, perquè a més, el pernil el va sufragar la Penya.

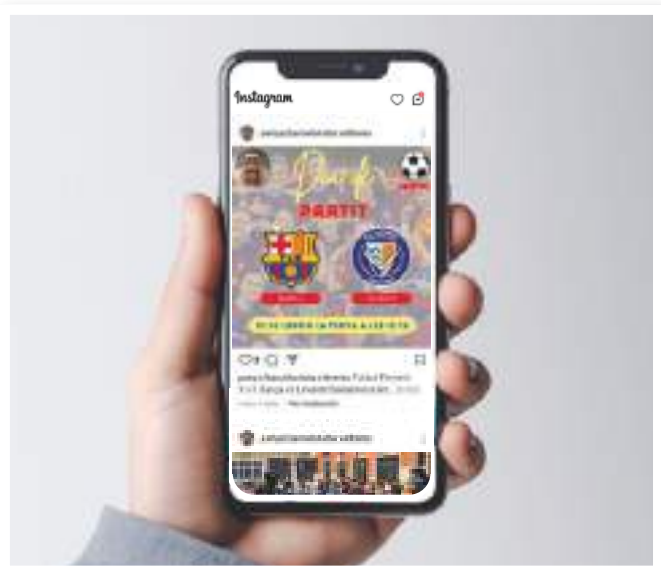
Entre les activitats...

La primera i imprescindible és el seguiment dels partits del FC Barce-lona, però aquest 2024, no solament del primer equip masculí, sinó també del femení quan no hi ha hagut alternativa televisiva en obert. I encara més, perquè també hem obert les portes a algun partit de bàsquet i, amb molt de gust, hem posat en marxa la pantalla per veure partits de Champions del Girona, en una temporada històrica per als blanc-i-vermells.

“Fer-se soci de la Penya Barcelonista és el millor que hi ha”

Més comunicació

Volem destacar igualment la voluntat d'incorporar nous elements co-municatius, com és la presència a Instagram, amb alguns apunts que volen deixar constància de la nostra vida quotidiana, així com avisos d'una certa immediatesa interessants. Per tant, si ho voleu, no cal dir que ens agradarà que ens seguiu: [@penya.barcelonista.vidreres](https://www.instagram.com/penya.barcelonista.vidreres).

Però no tenim solament això, perquè hem aconseguit tenir presència al mitjà esportiu català per excel·lència, *L'Esportiu*: amb motiu de la 40a edició de la Marxa de l'Escarlet i mit-jançant la Confederació Mun-dial de Penyes Barcelonistes arran del Premi Martí Vergés a l'esportivitat i el joc net en el marc de la I Nit de l'Esport Vidrerenc.

PBV i Vidreres, indissociables

La nostra voluntat és col·laborar en el que ens sigui proposat, i par-ticipar allà on ens ofereixin de ser-hi, i proposar activitats per fer que Vidreres sigui un poble amb vida, més interessant i on tothom tingui cabuda. Això es concreta en la participació en la Festa de les Flors, en la Marxa de l'Escarlet, en el repartiment de fullets municipals per festes assenyalades, l'organització de xocolatades i esmorzars amb botifarra que tenen gran afluència.

Enguany cal esmentar la participació en la jornada educativa Vidreres 360, d'intercanvi i estudi de propostes de col·laboració amb altres enti-tats. O sigui que mirem cap a l'Ajuntament, però també ens sentim molt cofois de les bones relacions amb les Dones del Càncer de Vidreres, en tasques compartides, i amb el Club Olímpic, imprescindibles en la promoció esportiva local.

Amb tot plegat, ara mirem cap al futur, que és aquest 2025 que hem encetat fa poc i que desitgem i esperem que ens dugui noves oportuni-tats de ser Penya, més que una Penya i fer poble. T'hi apuntes? Fer-se soci de la Penya Barcelonista és el millor que hi ha.

Presentació dels equips del Nou Caulès Bàsquet Club

El diumenge 20 d'octubre vam celebrar, com cada any, la presentació dels equips del Nou Caulès Bàsquet Club. Aquesta temporada comptem amb 10 equips, gairebé un a cada categoria:

- 3a Territorial Sènior Masculí
- 1a Territorial Sènior Femení
- Sub-25 Masculí
- Junior Masculí (Bàsquet La Selva)
- 2 equips de Cadet Masculí Promoció
- Preinfantil Masculí
- Preinfantil Femení
- Premini
- Escobol

Dos dels nostres jugadors del Sub-25, Miquel Gómez i Abulay Ceesay, i l'entrenador Jan Genover van ser els encarregats de presentar-nos els components de cada equip. Un a un, van anar sortint a través del nostre túnel "All Stars", travessant tota la pista, cadascú amb el seu estil, fins a arribar a la part central per fer la foto d'equip. Per un moment, van sentir l'emoció dels grans jugadors, de sentir-se una mica especials i reconeguts dins del Club, sobretot els més petits. Les grades estaven plenes amb les famílies esperant el nom del seu fill o filla per poder aplaudir amb devoció.

Quan ja teníem a tots els nostres esportistes retratats, va arribar el moment de fer la foto final, amb tots els que representen el Nou Caulès.

A continuació, es va poder gaudir d'un petit berenar gràcies a l'aportació del forn Remigi.

Per tancar la jornada vam poder animar els nostres jugadors més veterans, el Sènior Masculí i el Sènior Femení, que van sumar una nova victòria.

La Junta del Nou Caulès us desitja un bon any 2025!

Escaneja el QR i accedeix a visualitzar totes les fotos d'equip!

Estació meteorològica Institut de Vidreres

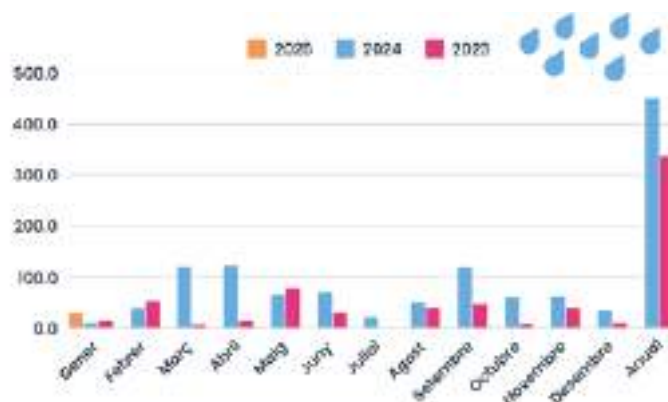
Gràfic de pluviometria

Pluviometria

Novembre - Desembre - Gener

Precipitació 2023-2024
i gener 2025

Gràfic de temperatures

Novembre - Desembre - Gener

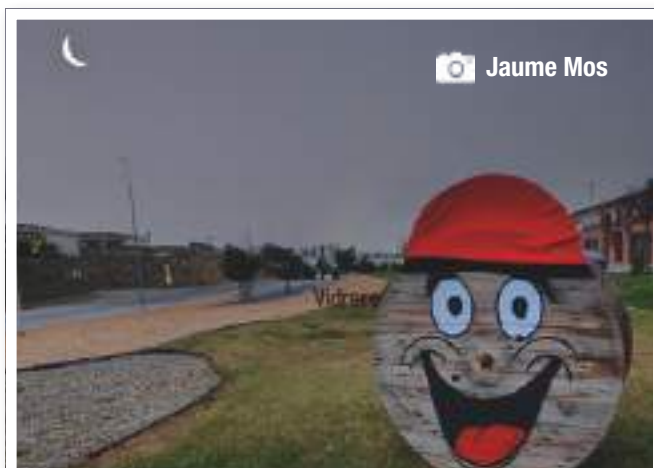

Canvi de temps a Vidreres

Jaume Mos

Arc de Sant Marti, 12 de desembre

Jaume Mos

Tió i lluna minvant, 26 de gener

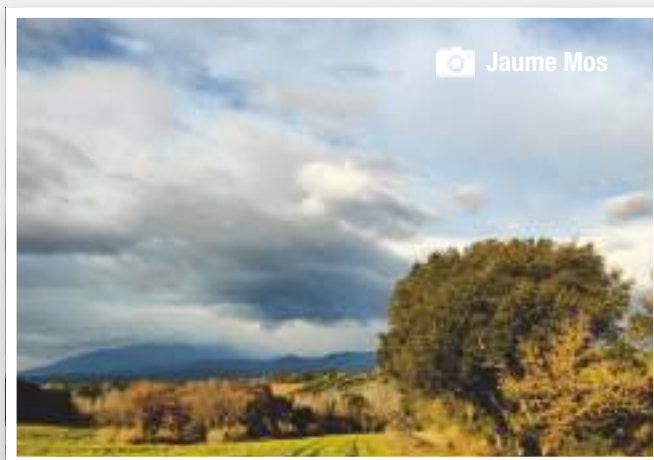
Agnes Oliver

Tió i lluna minvant, 26 de gener

Jaume Mos

El Montseny des de Vidreres, 2 de gener

Jaume Mos

Canvi de temps. Voltants de Vidreres

Nadal a Vidreres

Fem poble tot entretenint-nos

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

HORITZONTALS

1. Festa grossa vidrerenca, tradicional de veritat, aquesta sí, durant la qual tothom té un plat calent a taula. Paper anglès. 2. Tancar-la ens aboca a la sequera. Viu com un rei. 3. Rima consonant. Fet malbé pel fred. Mana a popa. 4. Quan apareix amb una flor, és immillorable. Pobre tió, amb tanta bastonada l'hem decapitat. Ple de nusos. 5. Escalfen les carns crues. Comunitat Europea. 6. Una de dues. Adequat per no tenir por d'anar marxa enrere. 7. Donen sentit a la vida dels botons. T'hi fots quan cries fama o guanyes les oposicions (dos mots). 8. La nostra part del roure anglès. El desgavell d'ERC. Faci rimes a l'estil àrab. 9. Floreta que no fa olor però que agrada a qui la rep. No en té prou amb el que té i vol ser capità. 10. Te'n diria moltes coses, d'aquesta tendència. Vehicle aquàtic pallarès, tu. 11. A tu, extraterrestre. Fer venir quelcom cap a l'oest. Closca de cranc. 12. Groc fosc entre el cap i la cua del dinosaure. Patines tan malament que fas bons els incaços de patinar.

VERTICALS

1. El rei dels poca-soltes que surt en una foto antiga al balcó de ca l'Oliva. 2. Estimar a l'antiga faigó. La russa que et pot fer perdre el cap. 3. Rajos ics. Els sentirem gràcies al cantaor desafinat. So fantasmagòric. 4. Si hagués parlat català, Van Gaal ho hauria dit, més o menys. Sense un cap, el poder no és complet. 5. Li cal morir per fer por. Ficar, ajustar, incloure. 6. Sac de cuir tancat amb clau on porten la correspondència els correus. Un quart de cinc. Comença a ruixar. 7. Ai, l'as. Queda clar com partien el que posseïen en comú. 8. Les Reines Unides. Els Indis Junts. On s'és vist, en dues paraules! 9. Cervell privilegiat, mundialment reconegut però relativament entès. TelePrograma. 10. Cal aquesta cerimònia per fer una bona fritura. Ho muntaré bé per tal que surti un número. 11. Lloc d'engagedada. Acaroni adequadament per fer sonar la flauta. A les portes d'Europa. 12. Temps de durada del col·lapse. Ben drets i rígids en els espais desèrtics.

Sopa de nadal

Trobeu-hi quinze paraules relacionades amb les festes de Nadal. Amb les lletres escadusseres podreu formar el començament de la nadala més nadala de totes les nadas que es fan i es desfan.

e	l	v	i	n	t	e	r	b	r	a	i	c
n	s	l	a	g	e	r	r	i	n	c	d	e
e	e	d	e	r	b	e	s	s	e	p	e	s
u	e	s	r	t	n	m	s	b	r	e	f	u
l	m	e	t	a	i	m	f	u	s	m	f	t
e	i	u	g	r	u	o	m	h	t	a	o	n
s	a	a	s	l	e	c	u	t	e	r	c	u
n	c	m	l	i	n	l	y	o	r	n	a	e
t	r	d	i	n	a	r	l	o	o	r	s	
n	a	d	a	l	e	s	n	a	t	i	b	b
l	a	n	q	u	e	s	t	f	s	i	o	l
l	d	e	r	a	p	o	s	l	a	a	v	e
r	g	e	m	a	r	i	a	f	p	u	m	★

Sudoku

	4	6	1			3	8	
		8			2			
				3		5	4	
7		4	6				3	8
	2			9		6		
	5		2	8				
3		7	5		8			6
		5		6				4
			7			8		

Botifarra dolça

INGREDIENTS

- 120 g de botifarra dolça
- 2 g de pell de llimona
- 2 g de pell de taronja
- 1/4 de branca de canyella
- 60 g de sucre
- 1 got d'aigua de tallat

ELABORACIÓ

Avui presentem un plat típic de la Selva que es pot menjar com a segon o bé com a postres. Parlem d'una botifarra dolça, que ha de ser crua, és clar, amb dos trossos de pa tallat en triangle i aromes.

Tots els ingredients es posen en una paella i al forn a 150 graus durant 30 minuts. Cada 10 minuts s'hi ha de donar la volta fins que quedi d'un color marró fosc. Després ja només és qüestió de posar-ho al plat i acompanyar-ho amb dos triangles de pa fregit.

Per beure, es pot acompanyar amb una copa de moscatell.

Coca de llardons

INGREDIENTS

- 6 ous
- 2 iogurts naturals
- 2 mides de iogurt de sucre
- 6 porcions de farina (amb la mida de iogurt)
- 1 mida de iogurt d'oli
- 150 g de llardons
- 2 sobres de llevat Royal
- 40 g de pinyons

ELABORACIÓ

Primerament, cal esmentar que n'hi ha moltes, de receptes de coca de llardons, per això he de dir que aquesta és la coca de iogurt amb llardons i pinyons, que és la clàssica quan es fa la matança del porc, per bé que també es pot fer qualsevol dia d'hivern.

En un recipient s'hi posen els ous i es baten, després hi afegim tots els altres ingredients menys els pinyons. Un cop tot ben barrejat, ho posarem en un motlle prèviament untat amb oli, i finalment hi posarem els pinyons, que hauré tingut 30 minuts en remull. Només resta posar-ho al forn a 180 graus durant 30 minuts.

Un tros de coca, un gotet o didalet de garnatxa i bona companyia. De ben segur que us convidaran a repetir.

El meu mòbil, una mina d'or... i de problemes

El nostre fidel company de butxaca que ens connecta amb el món i ens entrete a cada moment amaga una realitat complexa i amb un impacte molt gran en el nostre planeta. Parlem dels residus d'aparells elèctrics i electrònics, un problema global que ens afecta a tots i que requereix la nostra atenció.

En les últimes dècades, l'avanç tecnològic ha revolucionat les nostres vides. Els telèfons mòbils, ordinadors, televisors i una infinitat d'aparells electrònics s'han convertit en objectes indispensables en les nostres llars. Aquesta revolució tecnològica té una cara B: la generació massiva de residus electrònics.

Cada any, milions de tones d'aparells electrònics arriben al final de la seva vida útil i són descartats. Aquests residus contenen una barreja complexa de materials, alguns molt tòxics, que poden causar greus danys al medi ambient i a la salut humana si no es gestionen adequadament.

Els RAEE es caracteritzen per contenir una gran varietat de materials, com metalls, metalls pesants, halògens i compostos orgànics persistents. Alguns poden ser recuperats i reutilitzats, però d'altres han de ser gestionats de forma adequada per evitar que contaminin l'aire, l'aigua i el sòl.

Els materials tòxics més comuns són:

- Els metalls pesants com plom, mercuri, cadmi i níquel. Aquests metalls es fan servir en bateries, pantalles, circuits electrònics i connexions.
- Halògens: clor i brom. Són presents en plàstics com a retardants de flama i per aïllar components electrònics.
- Compostos orgànics persistents (COP): bifenils policlorats (PCB), èters de difenil polibromats (PBDE). S'utilitzen en plàstics i circuits per millorar la resistència a la calor i el foc.

L'avanç tecnològic i l'evolució dels productes electrònics durant l'últim segle ha estat imprevisible. Font: Future e-waste scenarios, UNU 2019

L'impacte ambiental dels petits electrodomèstics no es produeix només en el moment de desfer-nos-en sinó que l'obtenció dels materials que els componen també genera grans impactes. Per fabricar un sol telèfon mòbil es necessita una gran varietat de materials, molts dels quals s'extreuen de mines situades en regions remotes. L'impacte ambiental i social és devastador, es destrueixen ecosistemes, es contaminen sòls i aigües, i es violen els drets humans de comunicats locals.

Avaluació dels esforços de la indústria per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle de la cadena de subministrament i utilitzar energies renovables. font: Guia verda d'electrònica Greenpeace.

1 RAEE són les sigles corresponents a residus d'aparells elèctrics i electrònics, i es refereix a tots els dispositius que han arribat al final de la seva vida útil (o que l'usuari ha decidit retirar) i són considerats residus. Inclou diversos tipus de productes, com electrodomèstics grans, electrodomèstics petits, aparells d'informàtica i telecomunicacions, aparells d'il·luminació, joguines i equips esportius o de lleure, instruments mèdics, instruments de vigilància i control, i màquines expenedores. Aquesta classificació es va modificar l'any 2018 i redueix les categories a set: aparells d'intercanvi de temperatura, monitors, pantalles i aparells amb pantalles de superfície superior a 100 cm², làmpades, grans aparells, petits aparells, equips informàtics i telecomunicacions petits i panells fotovoltaics grans.

Gràfic on es comparen les dades corresponents a la generació de petits electrodomèstics en kg/persona i les dades de recollida i reciclatge per kg/persona a cada un dels continents. Dades del 2024. Font: The Global e-waste monitor 2024.

La Unió Europea ha regulat la gestió dels RAEE mitjançant la Directiva 2012/19/UE, que obliga els estats membres a garantir la recollida, el tractament i el reciclatge adequat d'aquests residus. A Espanya aquesta normativa està transposada a través del Reial Decret 110/2015.

La generació mundial de residus electrònics està augmentant cinc vegades més ràpid que el reciclatge documentat de residus electrònics segons el quart Global E-Waste Monitor (GEM) de l'ONU (2022). Font: <https://globalewaste.org/>

El cobalt, per exemple, un mineral essencial per a les bateries dels mòbils, s'extreu principalment de la República Democràtica del Congo, on el treball infantil i l'explotació laboral són freqüents. La mineria d'or (l'or és utilitzat en petites quantitats en els circuits electrònics) ha provocat la desforestació de grans extensions de la selva amazònica i la contaminació de rius amb mercuri.

És imprescindible una gestió adequada per evitar aquestes greus conseqüències. El reciclatge és la millor opció. D'aquesta manera es poden recuperar materials valuosos, reduir la demanda de matèries primeres i disminuir la quantitat de residus que acaben als abocadors.

Què podem fer a nivell personal?

- Informar-nos de l'impacte ambiental i social associats a la producció i consum d'electrònica. De forma periòdica Greenpeace publica una Guia verda d'aparells electrònics (*Guide to Greener Electronics*). En aquesta guia es classifiquen segons una escala de la A a la F els aparells electrònics fabricats per les empreses més rellevants del mercat.
- Allargar la vida dels aparells, reparant-los si és possible.
- Reutilització: abans de llençar un dispositiu, considerem si es pot donar a organitzacions i/o particulars per donar-li una segona vida.
- Portar els aparells electrònics a punts de reciclatge com la deixalleria o a botigues d'electrònica que fan de punt verd.
- En la compra caldria optar per productes de marques que ofereixen opcions de reciclatge i que estan compromeses amb la sostenibilitat.
- Conscienciar i educar les persones que ens envolten.

Segons dades del 2024

- Es venen 1,55 milions de mòbils anualment al món.
- Es necessiten 13.000 litres d'aigua per fabricar-ne un.
- Es poden contaminar 600.000 litres d'aigua amb els materials tòxics que componen un sol dispositiu.

Més informació a:

Guia verda d'aparells electrònics, 2017,

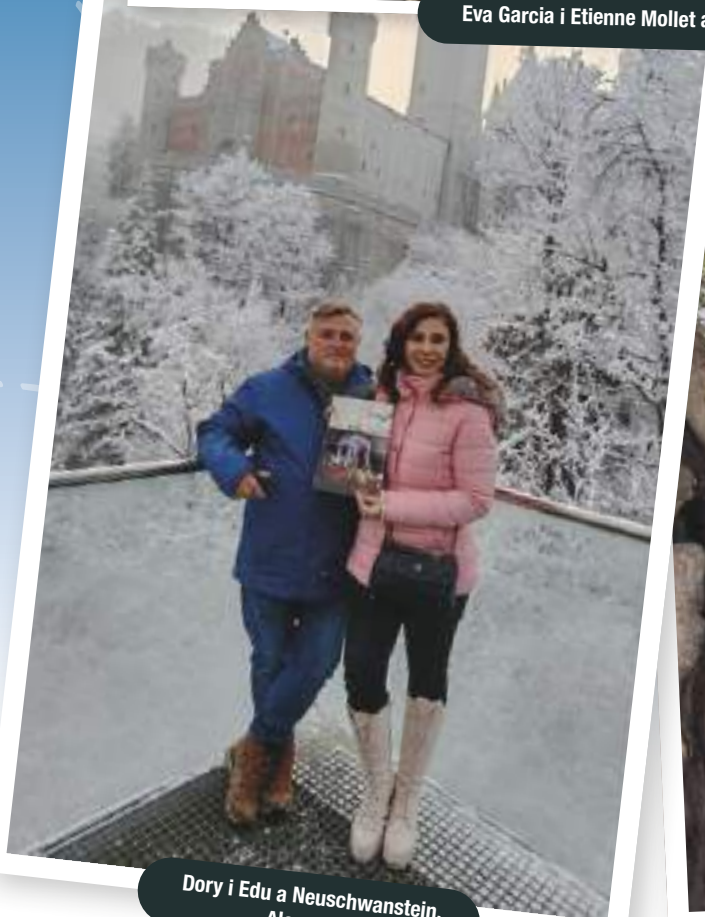
https://www.greenpeace.org/static/planet4-malaysia-stateless/2021/02/5f55de55-gge17_reportcards.pdf

Residus d'aparells elèctrics i electrònics (RAEE), Agència de Residus de Catalunya, Generalitat de Catalunya. https://residus.gencat.cat/ca/ambits_dactuacio/tipus_de_residu/residu_daparells_elctrics_i_electronics_raee/index.html

El Rec Clar pel món

Eva Garcia i Etienne Mollet a Bunifaziu, Còrsega

Dory i Edu a Neuschwanstein, Alemanya

Isabel Morcillo al damunt d'un arbre mil·lenari a Naxçivan (l'Azerbaidjan)

Les resistències als antibiòtics

Les oficines de farmàcia són establiments sanitaris reconeguts oficialment. La condició implica l'observació de tota una sèrie de funcions inherents. Una de les principals és vetllar i tenir cura de l'educació sanitària en diferents aspectes, especialment els relacionats amb l'ús correcte i racional dels medicaments en general. En aquest context, els antibiòtics prenen una importància notable.

La problemàtica principal amb els antibiòtics deriva de l'administració generalitzada i, fins a cert punt, abusiva que s'ha fet d'aquests fàrmacs durant molts anys. L'ús reiteratiu ha provocat un efecte no desitjat; la constatació d'un progressiu augment de la resistència de molts bacteris i altres patògens a l'acció dels antibiòtics. Això s'ha traduït en una davallada gradual de l'efectivitat dels antibiòtics. Avui dia, la resistència als antibiòtics ha esdevingut un problema que afecta seriosament el sistema sanitari nacional. Els efectes són globals amb repercussions greus a nivell econòmic però també i, sobretot, de salut, ja que s'ha vist compromesa la capacitat de controlar infeccions que abans es podien tractar sense gaires complicacions.

Des de l'Agrupació Farmacèutica Europea s'ha subratllat que, a banda de les prescripcions amb recepta electrònica, un percentatge molt alt de les receptes mèdiques no contenen tota la informació referent al motiu clínic de la prescripció de l'antibiòtic, per tant, el paper del farmacèutic seria clau per garantir-ne el bon ús.

Per què s'han donat aquestes resistències en els antibiòtics? La resposta no és senzilla, ja que hi intervenen diferents factors. Els principals es poden resumir en cinc punts:

- L'administració de dosis inferiors a les terapèutiques.
- L'administració de dosis a intervals de temps massa llargs.
- L'administració inapropiada d'antibiòtics davant d'infeccions no bacterianes. Aquí, convé recordar que els antibiòtics resulten ineficaços davant les infeccions víriques i fúngiques.
- Una durada del tractament incorrecte (bé massa curta o bé massa llarga).
- L'ús i especialment l'abús d'antimicrobians d'ampli espectre.

Els antibiòtics formen un dels grups de medicaments més utilitzats en medicina humana i, no menys important, en veterinària. L'aplicació massiva durant dècades ha afavorit l'aparició de nous microorganismes fruit de mutacions genètiques que els han fet més resistents a diferents antibiòtics, és a dir, multiresistents. Les mesures sanitàries per fer-hi front s'han centrat en medicaments antimicrobians d'ampli espectre que aviat queden contrarestatats per noves mutacions.

Així, avui ens trobem en una mena d'escalada bèl·lica de pronòstic incert; les infeccions resulten cada vegada més difícils de tractar i, en conseqüència, augmenta el risc de mortalitat. Certament, el desenvolupament de nous antibiòtics no s'atura. Des del 2020 a la UE s'han autoritzat 7 nous antibiòtics, dels quals 5 ja els trobem a l'Estat espanyol. No obstant això, resulten insuficients atès el creixement de les resistències.

Des de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) s'estan classificant els patògens bacterians per ordre de prioritat a partir de la gravetat de les infeccions que causen, la seva prevalença de tractaments efectius i la rapidesa alhora d'adquirir resistències.

Aquesta acció es complementa amb un nou plantejament de treball. Es tracta de restringir l'actuació dels antibiòtics segons el patògen causant de la infecció. És una estratègia inspirada en el model de la teràpia oncològica.

La conclusió és clara: convé una reducció en l'administració dels antibiòtics a la quantitat mínima imprescindible i substituir-los per altres fàrmacs antibacterians a partir de virus bacteriòfags, anticossos monoclonals i, finalment, en un futur proper amb vacunes.

Els virus bacteriòfags se centra en un enfocament terapèutic on s'utilitzen determinats virus per destruir els bacteris responsables de les infeccions. El mecanisme s'anomena fagoteràpia i es desenvolupa específicament per a cada pacient en funció de la soca bacteriana causant de la infecció.

Els anticossos monoclonals poden actuar a través de diferents mecanismes, com la neutralització de toxines bacterianes, el bloqueig de l'adhesió bacteriana i l'activació de la resposta immunitària. Malauradament, a Espanya només disposem d'un medicament comercialitzat.

Finalment, cal incidir en les vacunes, les quals no només protegeixen la persona, sinó també la col·lectivitat, de manera que es redueix la transmissió dels patògens a tota la població. En evitar la propagació, controlen la disseminació de les soques resistents. Un cas és la vacuna de l'*Streptococcus pneumoniae*, que ha reduït la prevalença d'infeccions pneumocòcciques resistents als antibiòtics. La vacuna antipneumocòccica s'ha inclòs al calendari de vacunacions del 2024 per als majors de 65 anys a Catalunya.

Fomentar la salut mental des d'un enfocament interdisciplinari: un camí integral cap al benestar

La salut mental ha guanyat una visibilitat crucial en les últimes dècades en reconèixer que el seu impacte no només afecta el benestar emocional, sinó també la qualitat de vida i el rendiment físic i social.

Per promoure una salut mental òptima, és essencial adoptar un enfocament interdisciplinari que combini la medicina de família, la fisioteràpia, la podologia, la nutrició i altres disciplines. Aquest enfocament integral no només aborda els símptomes de la salut mental, sinó que també treballa de manera proactiva en la prevenció i el tractament, per tant, reconeix que el benestar psicològic es construeix des de múltiples dimensions del cos i la ment.

La medicina de família: el pilar de l'atenció integral

La medicina de família juga un paper fonamental en la cura de la salut mental, ja que el metge de família és sovint el primer punt de contacte en el sistema de salut. Coneixedor del context i de la història clínica del pacient, el metge pot identificar els signes primerencs de trastorns mentals com la depressió o l'ansietat, a més de brindar un seguiment continu i personalitzat. La relació de confiança que estableixen amb els pacients els permet tractar tant els aspectes físics com emocionals, i derivar-los a altres professionals quan és necessari.

A més, la medicina de família té la capacitat d'integrar la salut mental amb el tractament de malalties físiques. Per exemple, els trastorns metabòlics, cardiovasculars o dolor crònic poden tenir un component psicològic que, si s'aborda de manera adequada, millora el benestar global del pacient.

Fisioteràpia: cos i ment en harmonia

La fisioteràpia, més enllà del seu paper tradicional en la rehabilitació de lesions físiques, també té un impacte significatiu en la salut mental.

El dolor crònic, les lesions musculars o la falta de moviment poden afectar negativament l'estat emocional, i això contribueix a l'ansietat o la depressió. Els fisioterapeutes tenen la capacitat de treballar amb els pacients per millorar la seva mobilitat, reduir el dolor i augmentar la seva sensació de benestar físic, cosa que pot tenir efectes directes en la millora de l'estat emocional.

Les tècniques de relaxació i exercici terapèutic, com la teràpia manual o l'entrenament de força, no només tenen un component físic, sinó que també ajuden a reduir l'estrès, millorar el son i augmentar l'autoestima. D'aquesta manera, la fisioteràpia contribueix a una visió holística de la salut, que vincula la ment i el cos en un procés de recuperació mútua.

Podologia: l'impacte dels peus en la salut mental

La podologia, sovint subestimada en el context de la salut mental, també té un paper rellevant. Problemes als peus, com dolor crònic o difi-

cultats per caminar, poden limitar la mobilitat i, en conseqüència, aïllar l'individu, la qual cosa afecta negativament el seu estat emocional. Les persones amb malalties als peus, com la fasciïtis plantar o els problemes de postura, poden experimentar ansietat o depressió a causa de la seva incapacitat per realitzar activitats quotidianes.

A més, la relació entre la postura i l'alineació corporal influeix en la salut mental. Un podòleg pot contribuir significativament al benestar emocional mitjançant la correcció d'aquests problemes, i així millorar la qualitat de vida i la integració social. La capacitat de caminar, moure's amb llibertat i gaudir de les activitats diàries milloren la percepció que una persona té de si mateixa, cosa que redueix la sensació de vulnerabilitat i ansietat.

Nutrició: alimentació per a la ment i el cos

La nutrició juga un paper essencial en la salut mental, ja que la dieta té un impacte directe en la funció cerebral i l'estat d'ànim. Els aliments rics en antioxidants, àcids grassos omega-3, vitamines del complex B i minerals com el magnesi són fonamentals per a la salut cognitiva i emocional. Per contra, una dieta deficient en nutrients essencials pot contribuir a trastorns com la depressió, l'ansietat o el cansament crònic.

Els nutricionistes i dietistes poden oferir estratègies dietètiques personalitzades que milloren la salut mental i promouen una alimentació equilibrada que afavoreixi l'equilibri emocional. A més, la nutrició adequada contribueix a la regulació del pes corporal i l'energia, factors que també incideixen en l'autoestima i la percepció de benestar.

Centre de Salut Eutímia: un enfocament global per a la cura integral

Al nostre centre, treballem des d'aquest enfocament interdisciplinari per brindar una cura global als nostres pacients. Sabem que la salut mental no es redueix només als aspectes emocionals o psicològics, sinó que implica el cos, la nutrició i l'entorn social. Per això, els nostres professionals de la medicina de família, fisioteràpia, podologia i nutrició col·laboren estretament per oferir un pla de tractament integral que abasti tots els aspectes de la salut.

Creiem que el benestar d'una persona depèn d'una atenció personalitzada que consideri no només els símptomes, sinó també les causes subjacents dels problemes de salut mental. A través d'aquest enfocament col·laboratiu, busquem oferir als nostres pacients un camí cap al benestar complet, on cos i ment treballin en harmonia.

Ja sigui que un pacient necessiti suport emocional, assessorament nutricional, tractament físic o correcció de problemes posturals, el nostre equip d'experts es combina per oferir una atenció integral que permeti una millora significativa en la seva qualitat de vida. Aquest model d'atenció no només busca tractar els símptomes, sinó també prevenir futurs trastorns i empoderar els pacients perquè es sentin més capaços de gestionar la seva salut mental i física.

Estem compromesos a proporcionar un camí complet i personalitzat cap al benestar total, on cos i ment treballen junts per aconseguir una salut mental òptima.

Solucions dels entreteniments

SOLUCIONS SOPA DE LLETRES
 pessebre, arbre, pastors, tí, llums, reis regals, to-rons, carbó, nardales, dinar, sopar, caganer, estrell, neules.

NADALA OCULTA
 El vint-i-cinc de desembre fum, fum, fum! Ha nascut un minyonet ros i blanquet fill de la Verge Maria, fum!

SOLUCIONS MOTS ENCREUATS

1	C	A	R	N	A	V	A	L		R	O	L
2	A	I	X	E	T	A		R	E	I	N	A
3	R	M			G	E	L	C	U	I	T	P
4	N	A	T	A		I	O		N	U	O	S
5	E	R	O	T	I	S	M	E	S		C	E
6	S		C	I	N	A	P	I	T	N	A	
7	T	R	A	U	S			A	J	E	U	R
8	O	U	R		E	C	R		I	M	I	R
9	L	L	A	O	R		T	I	N	E	N	T
10	T	E	N	D	I	R	I	A		R	A	I
11	E	T		E	R	U	E	R	T	A		C
12	S	A	V	R		I	N	A	P	T	E	S

SOLUCIONS SUDOKU

5	4	6	1	7	9	3	8	2
9	3	8	4	5	2	1	6	7
1	7	2	8	3	6	5	4	9
7	9	4	6	1	5	2	3	8
8	2	1	3	9	4	6	7	5
6	5	3	2	8	7	4	9	1
3	1	7	5	4	8	9	2	6
2	8	5	9	6	3	7	1	4
4	6	9	7	2	1	8	5	3

Evolució de la canalització de l'aigua a Vidreres durant el segle XX

La història de l'aigua a Vidreres durant el segle XX és un reflex de l'evolució d'un municipi petit i rural a un poble cada vegada més urbanitzat i amb més demandes de serveis bàsics, especialment pel que fa a l'abastament d'aigua potable. El segle XX va ser testimoni de canvis importants en la infraestructura hídrica, des de sistemes rudimentaris i escassos fins a una xarxa moderna que va garantir als habitants un accés continu i de qualitat a l'aigua. Aquesta transformació va estar marcada per diversos factors socials, econòmics i polítics, que també reflecteixen els canvis més amplis que van tenir lloc a Catalunya i a tot Espanya.

1. Primeres dècades del segle XX: abastament rudimentari i dependent de fonts naturals

Al començament del segle XX, Vidreres, com molts altres municipis rurals de la regió, no disposava d'un sistema organitzat de distribució d'aigua potable. La població depenia fonamentalment de fonts naturals per subministrar-se d'aigua. Els manantials, pous, rierols i rius propers eren les principals fonts d'abastament. No obstant això, aquests recursos no sempre eren suficients ni fiables, especialment en períodes de sequera, i la seva qualitat no es controlava ni es protegia adequadament.

En aquest període, els habitatges es trobaven dispersos pel municipi i les famílies depenien de mètodes tradicionals per obtenir aigua. Moltes vegades havien de transportar-la des de les fonts fins a les seves cases utilitzant cubells, cànirs i altres recipients. Aquest sistema era altament ineficient, lent i, en molts casos, incòmode. En general, la vida era més autosuficient i les necessitats bàsiques es cobrien de manera més directa, però també existien molts riscos associats amb la qualitat de l'aigua, que en ocasions podia ser contaminada.

La falta d'infraestructura i l'escassetat de recursos també implicaven que l'accés a l'aigua potable no fos uniforme a totes les àrees del municipi. Les zones més allunyades del nucli urbà patien especialment aquestes mancances, ja que el sistema de distribució pràcticament no existia.

2. Mitjan segle XX: primeres millores i la influència de la postguerra

La Guerra Civil espanyola (1936-1939) va deixar profundes cicatrius en la infraestructura de moltes localitats rurals. Vidreres no en va ser l'excepció. Durant les dècades següents, el país i la regió van viure una època de dificultats econòmiques, sobretot durant els primers anys de la dictadura franquista. En aquest context, l'abastament d'aigua no era una prioritat, ja que moltes de les inversions es van centrar en la reconstrucció d'infraestructures bàsiques i en la reactivació de l'economia local.

Durant les dècades dels anys quaranta i cinquanta, les autoritats locals van començar a prendre consciència de la necessitat de millorar l'accés a l'aigua potable. No obstant això, els recursos eren limitats, i les inversions en infraestructura hídrica van ser lentes. La població seguia dependent en gran mesura dels recursos hídrics naturals, però en molts

Treient aigua del pou, 1969. Margarita Comas Cozcolluela

casos, aquestes fonts ja no podien cobrir de manera adequada les demandes creixents. Les condicions de vida dels habitants de Vidreres seguien sent força humils, i l'accés a serveis bàsics, com l'aigua, no era ni regular ni suficient.

Al llarg dels anys cinquanta i seixanta, Vidreres va començar a veure un creixement més sostingut pel que fa a la població, cosa que reflectia el procés d'urbanització que començava a transformar-se lentament a la regió. Les autoritats locals van començar a veure més clar que l'abastament d'aigua no podia dependre únicament de fonts naturals disperses.

En aquest període es van començar a realitzar les primeres obres per crear petits dipòsits d'aigua, així com a establir canonades rudimentàries per millorar el subministrament a les zones més properes al nucli urbà.

3. Expansió i consolidació d'infraestructures als anys seixanta i setanta

La segona meitat del segle XX va marcar un canvi significatiu en la història de l'aigua a Vidreres. Durant els anys seixanta i setanta, el municipi va experimentar un creixement notable en la seva població i urbanització. Això va impulsar la necessitat de modernitzar els serveis públics, inclòs l'aigua potable. La instal·lació d'un sistema d'aigua més eficient i amb més capacitat es va convertir en una prioritat per garantir la qualitat de vida dels habitants i fer front al creixement urbà.

En aquests anys, Vidreres va començar a construir la infraestructura necessària per abastir tota la seva població d'aigua potable. Es van crear xarxes de distribució d'aigua en zones més àmplies del municipi i es van construir dipòsits d'aigua per emmagatzemar el recurs de manera més eficient. Aquesta millora en les infraestructures va ser essencial per respondre a les creixents necessitats d'aigua que es generaven pel creixement de la població i l'expansió de l'urbanisme.

Durant aquests anys també es van fer els primers passos cap al tractament i la depuració de l'aigua. Tot i que la infraestructura per al tractament d'aigües residuals seguia sent limitada en comparació amb els estàndards actuals, la creació de petites instal·lacions de tractament d'aigua va començar a ser una realitat a moltes àrees del municipi. La construcció d'aquestes plantes va permetre millorar la qualitat de l'aigua i reduir la incidència de malalties relacionades amb el consum d'aigua no tractada.

A mesura que la xarxa de distribució s'ampliava, Vidreres va passar a dependre menys de les fonts naturals properes i va començar a tenir accés a fonts d'aigua més fiables i gestionades, cosa que va permetre una distribució més constant i estable. En aquest context, també es van començar a introduir mecanismes per mesurar el consum d'aigua, i això va permetre a les autoritats locals fer una gestió més eficient del recurs.

4. El període de la transició democràtica (1975-1980): impuls a la modernització i la creació de noves xarxes d'abastament

Després de la mort de Franco el 1975 i el començament de la transició democràtica a Espanya, Vidreres, com molts altres municipis catalans, va començar a rebre un impuls més gran pel que fa al desenvolupament i la modernització. En aquest període es van diversificar els projectes d'infraestructura i es va invertir més en els serveis públics bàsics. L'abastament d'aigua, juntament amb la millora de les instal·lacions de sanejament, es va convertir en un tema prioritari per als nous governs locals elegits democràticament.

Amb la creació d'un sistema més eficient d'abastament, Vidreres va començar a connectar-se a xarxes de distribució més àmplies, que incloïen fonts d'aigua externes. La participació al Consorci d'Aigües de la Costa Brava, que abastís diverses poblacions de la regió, va permetre accedir a recursos hídrics de més qualitat i en major quantitat.

Aquest sistema consolidat va permetre que el subministrament fos més fiable, fins i tot en períodes de gran demanda, com l'estiu, quan la població creixia a causa del turisme.

Durant la segona meitat de la dècada dels vuitanta, es van consolidar importants avenços a la xarxa de distribució, que va arribar gairebé a totes les zones del municipi, incloses àrees rurals més allunyades. També es va millorar l'eficiència dels sistemes de tractament d'aigua i es va ampliar la cobertura de sanejament, amb la construcció de noves instal·lacions per depurar les aigües residuals.

Aspecte d'una part de les instal·lacions de la nova depuradora que l'ACA ha posat en funcionament al terme municipal de Vidreres.

5. Finals del segle XX: consolidació i sostenibilitat del sistema d'abastament d'aigua

A finals del segle XX, Vidreres ja comptava amb un sistema d'abastament d'aigua relativament modern i eficient. Les xarxes de distribució cobrien la major part del municipi, i les infraestructures d'emmagatzematge i tractament d'aigua s'havien modernitzat considerablement. La participació al Consorci d'Aigües de la Costa Brava va continuar sent una peça clau per garantir un subministrament suficient i de qualitat.

El final del segle també va estar marcat per un augment de la consciència ambiental i la necessitat d'utilitzar l'aigua de manera més responsable. Es van començar a posar en marxa campanyes de sensibilització sobre la importància de l'estalvi d'aigua i sobre l'ús racional del recurs a les llars, empreses i activitats agrícoles.

Conclusió

En resum, al llarg del segle XX, Vidreres va experimentar una transformació a la seva infraestructura hídrica que li va permetre passar d'un sistema rudimentari, basat en fonts naturals, a un sistema organitzat, modern i eficient d'abastament d'aigua. Aquesta evolució va estar estretament lligada al creixement del municipi i als avenços en la tecnologia i les polítiques públiques relacionades amb l'aigua.

La millora de les infraestructures d'aigua potable i sanejament va ser essencial per millorar la qualitat de vida dels seus habitants i garantir un accés adequat a l'aigua per a tothom.

La meva experiència com a carter reial a la Cavalcada de Vidreres

La tarda del 5 de gener sempre ha tingut un aire especial. Un alè de màgia recorre els carrers i omple cada racó d'il·lusió. Els ulls dels més petits brillen amb una impaciència deliciosa mentre esperen l'arribada dels Reis d'Orient. Aquest any, però, vaig tenir la sort de viure aquesta màgia des de dins, convertint-me en el carter reial de la Cavalcada de Vidreres.

Com a metge especialista en anestesiologia i reanimació, amb més de tres dècades treballant a l'Hospital Materno-Infantil de la Vall d'Hebron, he viscut moments intensos i emotius: més de 18.000 parts, intervencions quirúrgiques d'alta complexitat i situacions extremes que m'han fet construir un "escut emocional". Sempre havia pensat que la meva experiència professional m'havia donat un bagatge complet d'emocions, però ahir, fent de patge carter, vaig descobrir un sentiment diferent: igualment intens, profundament humà i inesborrable.

Preparatius plens d'emocions

Dies abans de la cavalcada, ja sentia el pes de la responsabilitat. Ser l'intermediari entre els nens i els Reis d'Orient no era una tasca qual·sevol: era convertir-se en una peça clau d'un engranatge que manté viva la màgia. Vaig començar a preparar-me per al paper: em vaig enfundar un vestit majestuós, vaig preparar una saca per recollir les cartes i, sobretot, vaig practicar el somriure que sabia que seria indispensable.

El dia de l'esdeveniment, l'ambient era frenètic. L'organització de la cavalcada treballava amb precisió per assegurar-se que cada detall estigués al seu lloc: des de la decoració de les carrosses fins a la coordinació dels participants. Jo observava amb admiració com els carrers de Vidreres s'anaven transformant. Llumetes càlides penjades entre façanes, música nadalenca ressonant per tot arreu i famílies senceres sortint al carrer, amb ulls plens d'expectativa.

El gran dia: entre cartes i somriures

Quan la cavalcada va començar al capvespre, el meu cor batejava amb força. Mentre avançàvem lentament amb les carrosses il·luminades, vaig tenir una vista privilegiada dels nens que agitaven les mans, amb les seves cartes ben plegades a punt per lliurar-me. Cada carta que recollia era un petit univers: somnis, promeses i esperances plasmades en paraules innocents.

No puc oblidar els somriures, les mirades còmplices i la màgia que es respirava a cada pas. Malgrat el fred de la nit, el caliu de les famílies ho compensava tot. Hi havia moments especialment commovedors: una nena que m'allargava la carta amb una timidesa adorable, un pare que explicava al seu fill que aquell era el carter reial o un grup d'amics que cridava els Reis amb una alegria desbordant.

Aquella nit vaig entendre que no es tracta només de regals o joguines. La cavalcada és molt més que això: és un acte col·lectiu de fe en la màgia, una excusa per unir famílies i un recordatori que la il·lusió no té edat.

El costat humà de l'experiència

Tanmateix, no tot va ser fàcil. Com a metge, estic acostumat a tenir el cor "blindat". En la meua feina sovint he de donar males notícies o prendre decisions ràpides en moments crítics, cosa que m'ha obligat a construir una cuirassa emocional per protegir-me. Però ahir, aquesta cuirassa es va escardar. L'allau d'emocions, la màgia de la nit i la responsabilitat de ser part d'un moment tan especial em van desbordar. El més difícil no va ser el fred ni el cansament, sinó gestionar aquest torrent emocional que no estava preparat per rebre. Em vaig adonar que no sempre estem entrenats per viure la felicitat pura, aquella que arriba sense avisar i trenca les nostres defenses més profundes.

Una reflexió des del cor

L'endemà, amb la calma recuperada, vaig reflexionar sobre el que havia viscut. Entenc que la meua cuirassa no s'ha trencat del tot, però l'experiència m'ha deixat una escletxa per on les emocions poden fluir. És un bon començament. Ara sé que cal treballar per desmuntar aquestes muralles i deixar que el cor voli més lliure, més autèntic.

També vaig pensar en l'organització. És cert que, malgrat que van fer una feina impecable en la logística, potser faltava una mica més de calidesa humana cap als que, com jo, vivim per primera vegada aquesta experiència tan intensa. Entenc que estaven ocupats amb les seves tasques, però un gest, una paraula o una abraçada haurien marcat la diferència en un moment tan emocional.

Participar com a carter reial ha estat un honor immens. M'ha permès connectar amb un món d'innocència i màgia que sovint queda enterrat en el dia a dia. La cavalcada de Vidreres és molt més que un esdeveniment: és un recordatori que la màgia existeix i que tots podem formar-ne part, si ens hi obrim. Si mai tens l'oportunitat de participar-hi, no ho dubtis. És una experiència que no només recordaràs sempre, sinó que et transformarà profundament.

Formació i empenredoria

Avui en dia tenir formació en algun tipus de coneixement o habilitat sol ser bàsic per trobar feina. Els programes estipulats de coneixement pretenen donar els fonaments teòrics i pràctics per ser aplicats directament en el camp del treball.

Què vol dir ser empenredor? Seguir i perseguir el desenvolupament d'una idea que aporti valor afegit, quelcom a donar per satisfer una necessitat que el subjecte receptor (el client) considera que no existeix o que està mal plantejada, segons el seu criteri, en el mercat actual. L'empenredor pot ser l'artífex d'un canvi beneficiós per al mercat i per a ell mateix.

Es tracta de desenvolupar un projecte modelant-lo en base a un plantejament sistematitzat que anomenem pla d'empresa o pla de negoci. Aquest pla consta d'una sèrie de fases que podeu veure en el diagrama següent:

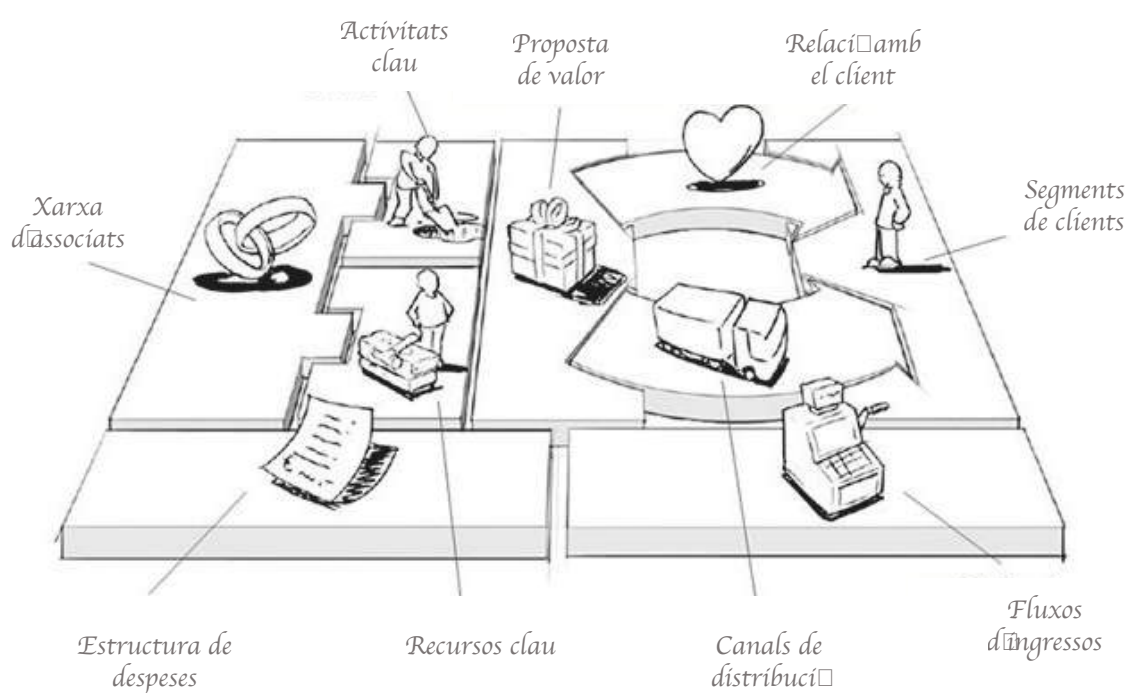
Un economista americà, A. Osterwalder, ha modelat aquest sistema de manera que pugui ser útil tant per a empreses noves convencionals com per a start-ups, la majoria digitals de creixement ràpid.

Proposta de valor: què ofereixo? Quin problema resolc? Respon a una necessitat del mercat?

Clients: com puc seleccionar el tipus de client d'acord amb les seves necessitats, grup social al qual pertanyen, poder econòmic, etc. (segmentació)? Quina relació hi estableixo i a través de quins canals de comunicació (personal, xarxes, publicitat...)?

Empresa - start-up: quines seran les activitats del meu negoci? Amb quins socis compto? Integraré els proveïdors?

Economia: com calcularé els resultats del meu negoci? Quines obligacions legals hauré de complir (compte de resultats, balanç de situació, tresoreria...)?

aGOe és una institució gironina sense ànim de lucre, constituïda per una vintena de jubilats actius, que es dedica a retornar a la societat els coneixements i l'expertesa acumulada en els anys de activitat professional. A part d'orientació professional individual per a l'empenredor que la demana, podem treballar qualsevol tema de l'àrea de negoci i fem també formació empresarial pràctica a les institucions i entitats que ens la demanen.

A Vidreres està previst fer un programa de formació de cinc temes en cinc setmanes a la primavera. Si us interessa, els Serveis d'Empresa de l'Ajuntament (L'Escorxador) us donaran informació sobre el programa, la temàtica i les dates.

Bakú, capital de l'Azerbaidjan

Bakú és la capital i la ciutat més gran de l'Azerbaidjan. És a la costa sud de la península d'Apseron, a la riba de la mar Càspia, on hi ha un port important i platges de renom. De clima assolellat i àrid, ocasionalment hi bufen forts vents. La població, segons càlculs del 2005, és de 2.074.300 habitants; a l'àrea metropolitana hi viuen uns tres milions de persones (a causa del gran nombre de refugiats i desplaçats de la conflictiva zona del Caucas). La ciutat fortificada de Bakú, amb el palau dels Xirvanxàs i la torre de la donzella estan inscrits des del 1999 a la llista del patrimoni de la Humanitat de la UNESCO.

Aeroport de Bakú, Heidar Aliev.

Qiz Qalasi, nom àzeri que significa 'torre de la Donzella'. Des de dalt hi ha una vista espectacular sobre la badia i la resta de la ciutat vella.

Icherisheher. És la ciutat antiga, que té més de 1.000 anys, i és considerada Patrimoni Mundial per la Unesco. Dins de les muralles Qala hi ha caravanserralls, mesquites i el palau dels Xirvanxàs.

Museu de Llibres en Miniatura. És una de les singularitats de Bakú amb molt d'encant. Hi ha milers de llibrets tan diminuts que cal una lent d'augment per poder llegir-los. L'any 2002, la col·leccionista, Zerrife Salahova va inaugurar aquest singular museu.

Siniq Qala, seguim dins de la ciutat vella. Es tracta d'una mesquita petita que data de l'any 1079, considerada la més antiga de Bakú. El seu nom, 'torre trencada', l'hi van atorgar quan el 1723 els bombarders navals russos van deixar malmès el minaret. Un segle més tard va ser arranjat, però li va quedar el nom.

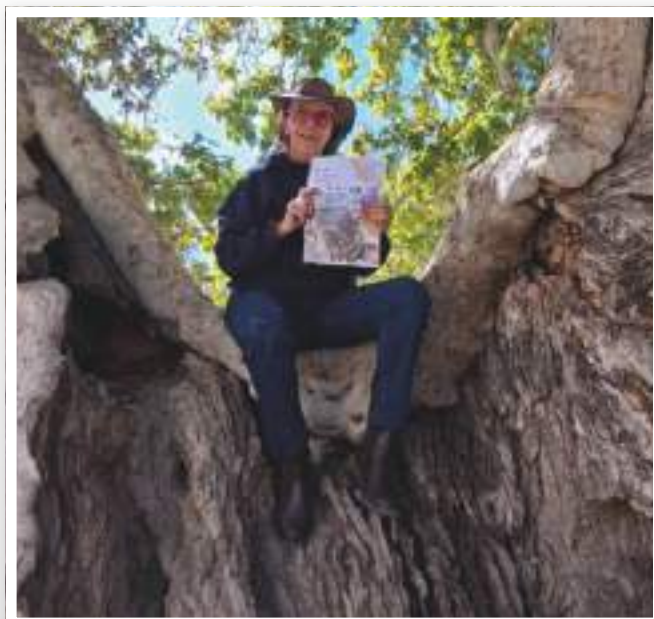

Naxçıvan és una república autònoma dins del país, però políticament depèn d'Azerbaidjan i està separada geogràficament de la resta del país per territori armeni.

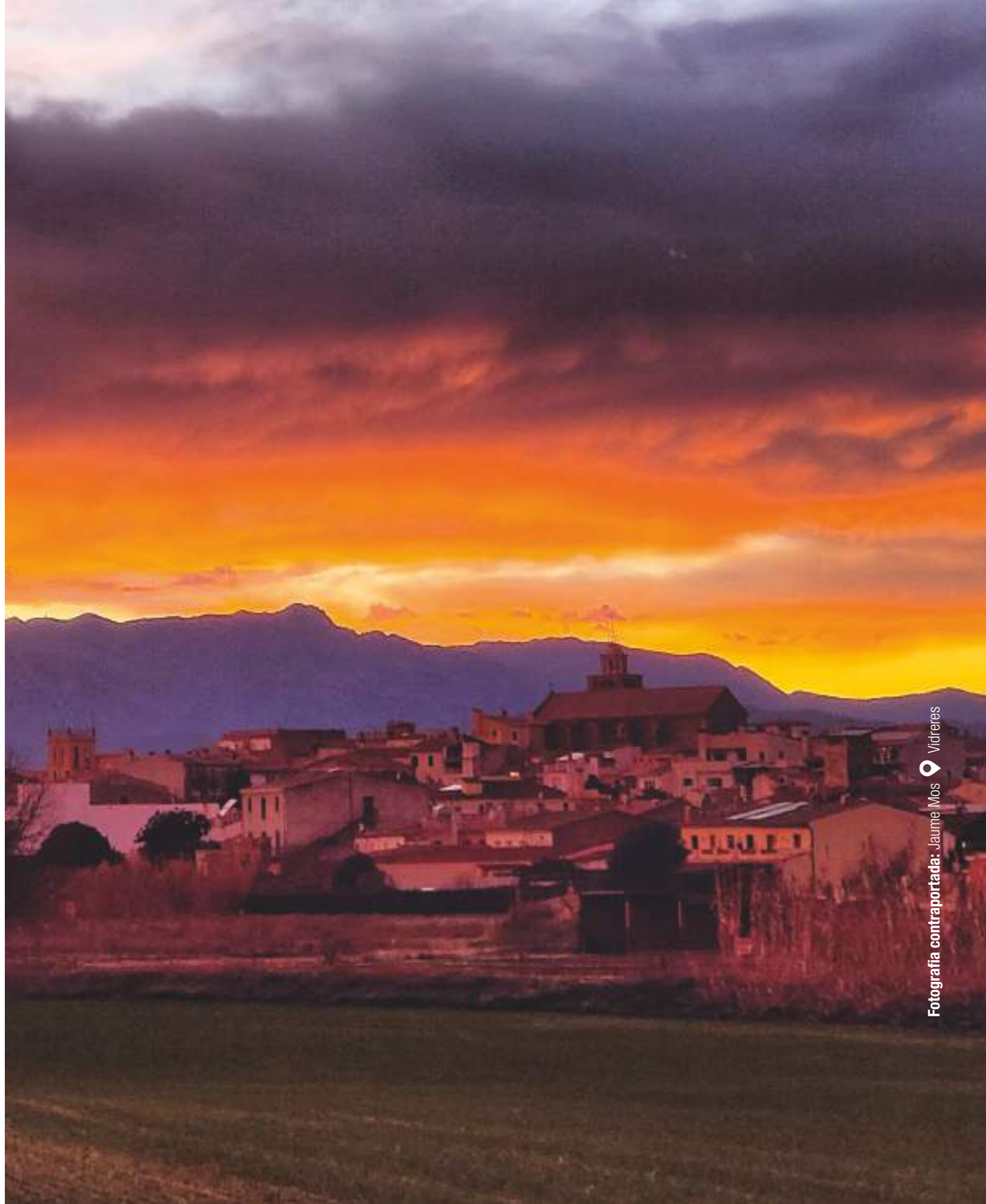
L'origen d'aquesta situació es remunta al Tractat de Kars, de 1921, entre Turquia, la Unió Soviètica i altres països de la zona. Es troba entre l'Iran i Armènia, i és molt interessant per visitar. Des de Bakú s'hi arriba amb avió, ja que no té xarxa ferroviària amb la resta del país.

Mausoleu de Garabahlar, data del segle XIV. Té forma cilíndrica amb dotze facetes semicirculars i una alçària de 30 m. Els mosaics són una autèntica filigrana tant pels colors com per la geometria.

Un arbre mil·lenari. Malgrat que un llamp el va travessar segueix vivint. El perímetre fa més de 6,5 m.

Fotografia contraportada: Vidreres
Jaume Mos

Descarrega't aquí la versió interactiva del
Rec Clar! Amb continguts extres i més info!